

Інформативний зошит

про підсоветські події

Ч. 3. (5).

БЕРЕЗЕНЬ

1957

З М І С Т

З советської економіки

1-18

Сумнівні висліди виконання госп. пляну за 1956	1
Промисловість	2
Приоритет тяжкої промисловости	6
Сільське господарство	8
Порівняльні таблиці	12
Перебудова керування советською промисловістю і будівництвом	18

З'їзди, конференції, наради, збори

20-27

Київські збори ДТСААФ	20
Пленум Центрального Комітету Комсомолу	21
Прорив ідейно-виховної роботи серед студентів	22
Атеїстичний пленум у Києві	23
Політконференція в військовій Академії	24
З наради парторганізацій машинобудівельників	24
Конференція військових винахідників	26
Шевченківська конференція	27

Україна під московською окупацією

27-52

Дані про вибори на Україні	27
Підготовка до масових святкувань жовтневих роковин	29
Атеїстичне виховання в школах	34
Партійна освіта та агітація	36
Партійно-політичне виховання в армії	40
Сільське господарство України в правдивому світлі	46

ІНФОРМАТИВНИЙ ЗОШИТ видає Референтура Підсоветських Справ ЗЧ Організації Українських Націоналістів виключно для обмеженого гурта осіб, що вивчають стан відносин в окупованій Україні та в ССРСР і ведуть протимосковсько-антикомуністичну роботу. Завданням Редакції є подавати в першу чергу малодоступний матеріал з советських видань, який надається для аналізу та дальшого опрацювання в критичному і пропагандивному напрямі і висвітлювання поточних подій підсоветської системи, в першу чергу на Україні.

СУМНІВНІ ВИСЛІДИ ВИКОНАННЯ ГОСПОДАРСЬКОГО ПЛАНУ ЗА 1956 РІК.

Ще в час перебігу 20-го з'їзду партії ССРСР, на якому обговорювалися директиви шостої п'ятирічки, можна було зробити висновок, що шоста п'ятирічка буде не виконана. При сучасному внутрішньому та зовнішньому політичному і економічному стані, а також при відсутності технічно-економічних передумов в ССРСР, шостий п'ятирічний план, затверджений на 20-му з'їзді мав всі вигляди нереальності та нездійснення. Це потім ствердив і грудневий пленум ЦК КПСС 1956 р., який змушений був переглянути і скорегувати показники шостого п'ятирічного плану в бік їх зменшення. В зв'язку з тим "Правда" за 26.12.1956 р., щоб виправдати потребу корегування, змушена була написати: "Таке корегування викликане тим, що малося на увазі усунути допущення в планах окремих галузей промисловості зайву напруженість та надати завданням по виробництві продукції і об'єму капіталовкладень відповідність до матеріальних ресурсів країни".

Але економічними причинами ревізії та зменшення показників шостого п'ятирічного плану треба вважати дві: а/ виразно незадовільний стан організації виробництва та сільського господарства, головним недоліком якого є злий стан "соціалістичного" планування та адміністративно-технічного керівництва; / Дивись постанову лютого пленуму ЦК КПСС 1957 р. "Про дальше поліпшення організації керування промисловістю та будівництвом", газета "Правда" 13.2.1957 р./; б/ незадовільне виконання в 1956 р. - першому році шостої п'ятирічки - державного плану.

Ще на грудневому пленумі ЦК КПСС 1956 р. стверджено, що такі важливі галузі промисловостей як вугільна, металургійна, цементова та будівельних матеріалів планів в 1956 р. не виконали. Не виконали також планів по запровадженню в дію виробничих потужностей / будівництво нових шахт і т.д./, житлового будівництва і т.д.

1.2.1957 р. "Радянська Україна" передрукувала з "Правди" за 31.1. ц.р. "Підсумки виконання державного плану розвитку народного господарства ССРСР у 1956 р."; 17.2. названа газета офіційно оголосила повідомлення Статистичного Управління УСССР про виконання плану по Україні за 1956 р., а 24 лютого "Советська Росія" вмістила на своїх сторінках повідомлення Статистичного Управління РСФСР про підсумки виконання плану по РСФСР в 1956 р.

Відмінною рисою від минулорічних ідентичних повідомлень советських статистичних управлінь є те, що в ССРСР, УССР та РСФСР, крім відсотків виконання планів, оголошено також і конкретну кількість виробленої в 1956 р. промислової продукції. По ССРСР оголошено 94 назви, по Україні -- 78, а по РСФСР -- 60 назв продукції. По інших союзних республікам виконання планів подано, як і в минулих роках, тільки у відсотках. Вже в самому вступі про виконання плану за 1956 р. в ССРСР навмисне оминуте наскільки відсотків виконано взагалі весь план. В повідомленні ЦСУ за 1956 р. написано: "Річний план по виробництву валової продукції в цілому по промисловості виконано на 103%, а в за 1956 р. лише стверджено, що: "Річний план по виробництву валової продукції в цілому по промисловості перевиконано", але не скільки відсотків перевиконано -- навмисне промовчано. Це також свідчить, що плану 1956 р. не виконано.

Оголошення конкретної кількості та відсотків перевиконання по окремим, спеціально підібраним видам продукції, має на меті пропагандивне значення, щоб ошелешити підсоветське населення гігантманією про обнадійливий темп розвитку підсоветської "соціалістичної" економіки, а закордонові показати фальшиву її перевагу над приватно-власницькою тобто "капіталістичною".

Свідченням цього є також і те, що в тих галузях підсовєтської економіки, що перебувають в катастрофічному стані, ніяких конкретних показників не оголошено, хіба що подані пропагандивні відсотки збільшення. Так напр. в статистичних звітах за 1956 р. відсутні такі важливі показники як збір валового або комірного урожаїв в сільському господарстві.

По РСФСР також не оголошено на скільки відсотків в цілому перевиконано по промисловості план в 1957 р.. Лише по одній Україні стверджено, що: " промисловість, яка розташована на території Української РСР виконала план 1956 р. по виробництву валової продукції на 12%". Отже Україну спеціально вип'ячено, щоб показати її "успіхи" під зверхництвом " старшого брата", хоч "старший брат" також не виконав плану 1956 р.

Промисловість

Аналіза показників повідомлення статистичних управлінь ССРСР, УССР та РСФСР, говорить за те, що, не зважаючи на всі зусилля ЦК КПСС, демагогічними викрутасами і рожевими фарбами змальовувати успіхи розвитку підсовєтської економіки, в 1956 р. сталося загальне погіршення праці промисловості.

Це стверджує навіть таблиця ч-1 виконання плану у відсотках за 1956 р. З 25 міністерств ССРСР, перерахованих в повідомленні ЦСУ, що ніби виконали і перевиконали план 22 міністерства; 3 міністерства, які убомовлюють темпи індустріалізації: чорної металургії, вугільної промисловості та промисловості будівельних матеріалів не виконали плану. По Україні плану не виконали 4 міністерства: чорної металургії, вугільної та автомобілевої промисловостей і промисловості будівельних матеріалів. По РСФСР показано, що плану не виконало тільки міністерство будівельних матеріалів.

" Ряд міністерств, які виконали план по валовій продукції, не виконали плану по виробництву окремих видів промислової продукції", - стверджує Центральне Статистичне Управління ССРСР.

Валова продукція в ССРСР вираховується не по фактично виробленому асортименту продукції, а грошовими витратами в процесі виробництва, згідно кошторису. Тому деякі міністерства і виконали план по валовій продукції. Але те, що вони виробляли не ту продукцію, яка призначена їм планом, їх це не цікавило. Виконання плану по грошових витратах аж ніяк не може зараховуватися в загальні як виконання плану в ССРСР, таке обрахування робиться навмисне, щоб показати населенню фальшиве перевиконання планів /у відсотках/.

В повідомленні Статистичного Управління РСФСР є одна дуже характеристична риса: по низці міністерства сировинної, тяжкої та машинобудівельної промисловостей не показано взагалі відсотків виконання планів, ніби такі міністерства в РСФСР не існують. Зате показана конкретна кількість виробленої ними деякої продукції. / Див. табл. ч-2/ Напр. чавун та сталь виробляє міністерство чорної металургії і в табл. ч-2 показано як кількість тієї продукції було в 1956 р. вироблено / чавуну-18, а сталі - 28.6 млн. тн./, але в табл. ч-1 міністерство чорної металургії зовсім не має відсотків виконання плану. / Див. газету " Советская Россия за 24.2.1957р. та табл. 1 і 2/. Те саме помічаємо і по інших міністерствах, напр. нафтової, вугільної, електричної і інш. Зате по Україні спеціально вип'ячено " перевиконання" планів по всім міністерствам, за винятком 4-ох.

Навмисне неоголошення відсотків виконання планів по РСФСР 16-ти важливих міністерств свідчить, що приклад " старшого брата" не надається для поневолених ним неросійських народів:

З наведеної таблицки переконуємося, що з 25-ти оголошених в повідомленні ЦСУ міністерств СРСР темпи праці знизило 14 міністерств, а по Україні -- з 31-го-аж 20 міністерств. Для злагіднення прикрого враження провалу виконання державного плану по Україні в 1956 р. Статистичне Управління УРСР в змісті повідомлення пише таке: "у 1956 р., в порядку здійснення заходів по поліпшенню ролі союзних республік в управлінні народнім господарством, були додатково передані у відання Ради міністрів в УРСР близько 600 підприємств промисловості, в наслідок чого питома вага валової продукції підприємств республіканського і місцевого підпорядкування, в загальному випуску валової продукції УРСР, зросла з 67% у 1955р. до 76% у 1956 р.. Валова продукція як усієї промисловості, розташованої на території УРСР, так і промисловості республіканського і місцевого підпорядкування, зросла порівняно з попереднім роком на 13%. Високими темпами розвивались машинобудування, вартатобудування, приладобудування та ряд інших галузей важкої промисловості... З такого ствердження ЦУ УРСР можемо зробити такі висновки: а/ Москва має на Україні велику кількість власних підприємств, так само як колоніальні держави мали власні підприємства в своїх колоніях. Частина з тих підприємств /600/, щоб обдурити українське населення більшим "усамостійненням" України, були в 1956 р. для "посилення ролі союзних республік" передані до диспозиції Ради міністрів УРСР /експозитури Москви на Україні/. До 1956 р. ці підприємства виконували план для Москви, а тепер провізорично зараховуються у виконання планів для УРСР; б/ Зростання валової продукції є фіктивним, хоча би тому, що ЦУ УРСР, як за минулі роки так і в 1956 р., не оголосило планових показників та фактичного виконання, порівняно до плану. Не вказано також і якими методами обраховується в СРСР виконання планів та зростання валової продукції. З підсовєтської практики відомо, що різні підприємства по різному обчислюють виконання планів: відсотками перевиконання норм виробітку, відсотками кошторисних передбачених та фактично витрачених робочих годин на виробництво продукції, по запроектованій планом та фактично виконаній кількості продукції, фінансовими капіталовкладами, а також згідно незмінних цін і т.д. Якщо виконання планів вираховується згідно незмінних цін, треба підкреслити, що до 1947 р. виконання планів обраховувалося в незмінних цінах 1926/27рр. В зв'язку з нерентабельністю підприємств та збільшенням собівартості підсовєтської продукції, незмінні ціни 1926/27 р.р. для обчислення виконання планів були для ЦК КПСС не вигідні, тому від 1947. по 1950 рр. в СРСР зроблено, згідно спеціальної постанови уряду, в 1950-р. зниження незмінних цін. Отже після 1950 р. виконання планів обраховується по новим "незмінним" цінам 1950 р. в/ Вихвалювання неіснуючими високими темпами розвитку різних галузей промисловості на Україні найліпше стверджує порівняльна таблицка ч-3, складена згідно офіційних повідомлень ЦУ УРСР. /"Радянська Україна" 5.2.1955 р. та 17.2.1956 р./

Перераховуючи, які галузі важкої та легкої промисловості на Україні перевиконали план по окремим видам продукції, ЦУ УРСР далі з сумом стверджує, що: "окремі міністерства і відомства Української РСР не забезпечили виконання річного плану як по виробництву валової продукції, так і по ряду найважливіших видів промислової продукції в натуральному вираженні. Міністерство вугільної промисловості Української РСР не виконало план видобування вугілля. Міністерство чорної металургії -- план виробництва чорних металів і видобування руди. Міністерство промисловості будівельних матеріалів не виконало план виробництва цегли, черепиці, шлакоблоків, залізобетонних виробів і ряду інших матеріалів.

Ряд міністерств і відомств, при виконанні річного плану по валовій продукції, не забезпечив виконання планів по виробництву окремих видів в натуральному вираженні. Так міністерство паперової і деревообробної промисловості Української РСР не виконало план виробництва меблів і пиломатеріалів; міністерство легкої промисловості не виконало план виробництва деяких видів трикотажних і швейних виробів дитячого асортименту, у тому числі швейних виробів та дитячих панчіх; міністерство промисловості продовольчих товарів, при збільшенні виробництва цукру-піску на 710 тис. тн. проти минулого року, все ж не довиконало план виробництва цукру-піску і рафінаду; міністерство місцевої і паливної промисловостей не виконало план видобування вугілля і торфу, виробництва будівельних матеріалів і ряду товарів широкого споживання: посуду, металовиробів, меблів. Не виконала план по ряду виробів промислова кооперація Української РСР. Не всі підприємства та відомства Української РСР забезпечили в 1956 р. виконання плану по валовій продукції. Значна кількість заводів, фабрик, шахтоуправлінь, промкомбінатів і артілей промислової кооперації не виконали річний план виробництва. Багато підприємств працювали неритмічно й допускали простой робітників та устаткування."

Майже ідентичне ствердження про невиконання планів окремими всесоюзними міністерствами подається і в повідомленні ЦСУ по ССРСР. різниця між змістом і повідомленні ЦУ УРСР та ЦСУ ССРСР лише та, що ЦСУ ССРСР стверджує невиконання планів іншими міністерствами: тяжкої, вартостобудівельної, автомобільної та електричної промисловостями, тракторного і сільсько-господарського машинобудування, чорною металургією, міністерствами легкої промисловості, промисловості продовольчих товарів, м'ясних і молочних продуктів, рибною промисловістю, хоч вони ніби і виконали план по валовій продукції. Запитаємо, яким чином, / для прикладу / могло перевиконати на 2% річний план по валовій продукції міністерство тракторного та сільсько-господарського машинобудування? З чого ж взагалі складається його валова продукція, як не з сільсько-господарських машин? Саме ж ЦУ ССРСР повідомляє, що воно не виконало плану по виробництву тракторів, комбайників і т.д. Це саме стосується і до таких міністерств як важкого машинобудування, вартостобудування та інш.

Вперто і наполегливо советсько-партійна пропаганда майже протягом 40 р. умовляє підсоветське населення, що найголовнішою турботою компартії ССРСР та російського советського уряду це є поліпшення матеріального добробуту. В повідомленнях статистичних управлінь існує навіть окремий розділ, під заголовком: "Підвищення матеріального добробуту і культурного рівня життя народу". Але виявляється, що за 1956 р., крім зменшення продукції бавовняних тканин на 8% невиконано також планів по виробництву льняних тканин, хоч ЦСУ і повідомляє, що міністерство легкої промисловості виконало план на 102%; не виконано плану по виробництву цукру, м'ясної продукції, вилову риби і т.д.

Взагалі при аналізі виробництва продукції по товарам широкої і першочергової потреби в 1956 р. сталися поважні недовиконання планів накреслених шостою п'ятирічкою. Проте перевиконано плани виробництва по таким люксусовим предметам та продуктам "першої" потреби як напр. шампанське /111%/, піяніно /130%/, шовкова тканина /143%/, морожиклі /122%/, пилососи /137%/, пральні машини /225%/, холодильники /148%/, і т.д. Отже плани виконано і перевиконано по дорогій продукції, якій в ССРСР купують державні установи, підприємства, колгоспи та советсько-партійні бонзи. Поянюючи причини невиконання планів ЦСУ ССРСР пише, що "багато промислових підприємств продовжувало працювати неритмічно, що було наслідком хиб у матеріально-технічному постачанні, а також хиб у плануванні і організації виробництва. Такі

твердження ЦСУ заперечуються ідеологічно-партійним журналом ЦК КПСС "Комуніст" за січень 1957 р.ч-1 на стор. 5 в статті: "Бойова програма боротьби за дальше піднесення народного господарства". В статті пишеться: "Рішуче засудив Пленум /грудневий/ спроби окремих господарських керівників прикрити хибами планування свою незадовільну роботу і прагнення таких керівників добиватися занижених планів. Плани підкреслюються в рішенні Пленуму, мають бути реальними, але не заниженими".

Приоритет тяжкої промисловості.

Згідно повідомлення ЦСУ СРСР валова продукція в 1956 р., порівняно до 1955 р., зросла на 11%. Виробництво засобів виробництва /група "А"/ збільшилося на 11.4%, а виробництво предметів споживання /група "Б"/ – на 9.4%. Наближення загального відсотку /11%/ зростання валової продукції до групи "А" /11.4%/ свідчить про перевагу питомої ваги розвитку тяжкої промисловості в загальному розвитку цілої підсоветської промисловості. В 1955 р. питома вага групи "А" становила 70.6%, а група "Б" – 29.4%, в 1956. питома вага групи "А" зросла до 71.6%, а група "Б", що виробляє предмети і продукти споживання, зменшилась до 28.6%.

З показників виконання плану по окремим видам продукції, коли візьмемо ще 1953 р. і прослідкуємо її виробництво, помітимо неухильне зменшення виробництва устаткування для легкої і харчової промисловості. Це явище не випадкове і свідчить, що ЦК КПСС відмовився від так зван. політики крутого піднесення матеріального стану підсоветського населення. Особливо це помічаємо по виробництву продукції першої потреби від 1954 р., яке поступово зменшується, хоч конкретне продукування різних предметів ніби збільшується.

Надання пріоритету тяжкій промисловості перед легкою і харчовою залишилося на шосту п'ятирічку в СРСР і далі, але російсько-комуністична пропаганда намагається переконати підсоветське населення, що ніби компартія турбується про поліпшення його матеріального стану. Загальний розвиток промисловості СРСР, як і в минулі роки, спрямований для збільшення мілітарної потуги Москви.

Про те, яку питому вагу зокрема має тяжка промисловість в загальній промисловості на Україні СУ УРСР не повідомляє.

"Економічна географія СРСР" / Державництво "Радянська школа". Київ -1951 р./ на стор. 99-101 пише: "... РСФСР – найбільша з союзних республік і щодо площі і щодо населення. На РСФСР припадає майже 80% площі СРСР і близько 60% населення... З кам'яновугільних басейнів на РСФСР припадають басейни Сибіру, в тому числі два найбільших в СРСР щодо запасів – Кузнецький і Тунгуський, а також Підмосковський басейни... РСФСР має 90% вугільних запасів СРСР, але дає лише близько половини загальносоюзного видобутку вугілля... Щодо залізної руди на РСФСР припадає основна маса її запасів. У межах РСФСР лежать такі багаті щодо запасів родовища, як Курська магнітна аномалія, Керч, уральські родовища... РСФСР має ряд нововідкритих родовищ заліза в Західному і Східному Сибірі, на Далекому Сході... Надзвичайно багата плазбереву сіль, хроміти і сірчані колчедани... Крім того РСФСР має найбільшу в світі запаси деревини та водної енергії. Будучи найбільшою щодо площі і щодо населення, РСФСР є економічно найпотужнішою із союзних республік СРСР. На РСФСР припадає 70% промислової продукції та електр енергії і близько 70% усієї посівної площі СРСР. У загальному господарстві РСФСР виділяється насамперед своїм машинобудуванням колоромом та якісною металургією, хемічною, текстильною, шкіряно-взуттєвою, рибною, лісовою і деревообробною... Значення РСФСР у складі СРСР ви-

значається не тільки питомою вагою її території і господарства, а й провідною роллю великого російського народу... Чаючи іншим союзним республікам лишки власної продукції, РСФСР, у свою чергу дістає від них їх продукцію... З України РСФСР дістає вугілля, метал, хліб, цукор і інші".

Порівнюючи між собою питому вагу продукції України та РСФСР по окремим галузям в загальній продукції ССРСР /табл.ч-2/ зауважимо, що сировинно-добувна промисловість України має виразно колоніальне значення в промисловості ССРСР. Питома вага чавуну України в загальній чавунній продукції ССРСР, виробленої в 1956 р., дорівнює 48%, в РСФСР-50.3%; сталі-відповідно - 37.6% і 58.8%; прокату-38.8% і 57.9%; залізної руди - 56.0% і 42.5%; вугілля-32.9% і 58.5%, соли кальциновані - 49% і 50.9%.

Маючи 90% вугільних запасів ССРСР, основну масу запасів залізної руди, хемічної сировини і т.л., будучи "економічно найпотужнішою із союзних республік", сировинна промисловість РСФСР мусіла б багато більше видобувати власної сировинної продукції, ніж Україна. Але, коли навіть поверхово порівняти питому вагу сировинно-добувної продукції України та РСФСР в 1956 р., переконаємося, що вона в РСФСР перевищує незначними відсотками. Напр. основна маса запасів залізної руди знаходиться в РСФСР, а Україна видобула її в 1956 р. 56%, в РСФСР- лише - 42.5%. Продукція фосфатних та калійних добрив, згідно повідомлення ЦСУ ССРСР, вироблялася тільки ніби то на Україні, то в той час коли РСФСР має величезні поклади фосфату і калійної соли.

Отже колоніальний стан України для Московщини в комплексі ССРСР, згідно порівняльно табл. ч-2, дуже виразно викреслюється. За рахунок української сировини та півфабрикатів, заграбованих на поневоленій Україні, розбудовується та постачається машинобудівельна індустрія РСФСР - серцевина військової індустрії, бо "провідна" роль в ССРСР належить, як пише "Економічна географія", "великому російському народу". Напр. на Україні виробляється лише 4.6%, а в РСФСР-90.7% автомашин ССРСР; в тому числі лише 6.0% вантажних, а легкових та автобусів на Україні зовсім не виробляється. Така продукція як роликові та шарикові підшипники /важливі деталі військової транспортної та артилерійської техніки/, трактори /танкери/, зернові комбайни, магістральні електро-вози, металорізальні верстати, електродвигуни, прядильні машини, магістральні вантажні вагони і т.ін. виробляються переважно в РСФСР. В галузі машинобудування Москва зробила Україну цілком залежною від РСФСР, щоб Україна не мала змоги продукувати потужної військової зброї та важкої машинобудівельної продукції.

Узалежнила Москва також від себе Україну і в галузі легкої та харчової промисловості. Так напр. тканина бавовняна і шерстяна, шовкова і льняна, білизна і взуття, м'ясо, риба, ковбасні вироби, консерви, чай, олія, меблі та інша продукція, що є важливими для існування людини, виробляються переважно на підприємствах РСФСР. Україна постачає тільки сировину та півфабрикати, а коли й виробляє таку продукцію так в дуже незначній кількості. Не дас лише собі ради Москва з цукровою промисловістю, яка виробляє на Україні до 72% цукрової продукції ССРСР. Але майже весь цукор вивозиться до РСФСР на її підприємства та постачання російського населення.

Така економічна політика Москви не лише свідчить про цілковите поневолення "самостійної" України, але має на меті економічними засобами здушувати протимосковський спротив українського населення та до решти ограбувати Україну в комплексі ССРСР.

Сільське господарство.

Хвалькувато і галасливо ЦСУ ССРС та СУ УССР повідомляють, що ніби в підсоветському сільському господарстві за 1956 р. досягнуто "величезних успіхів". Аналізуючи показники повідомлень статистичних управлінь ССРС, України, РСФСР та Казахстану, приходимо до висновку, що колективному керівництву в ССРС немає чим похвалитися. Ще на 19 з'їзді партії Маленков вихвалявся "успіхами", сільського господарства, але вересневий пленум ЦК КПСР в 1953 р. своїми постановами в галузі сільського господарства заперечив Маленкова. Хрущов ствердив цілковитий його катастрофальний стан. Наступні пленуми ЦК КПСР, що відбулися на протязі 1954-56 р.р. займалися переважно підсоветським сільським господарством та намагалися витягти його з прірви різними паперовими постановами.

Всі минулорічні пленуми стали переставляти сільське господарство України на збільшення виробництва кукурудзи та започаткували опанування цілих земель в Казахстані і Сибірі, на які протягом минулих 3-х років силою запроторюється переважно українське населення. В сільське господарство було спрямовано десятки тисяч партійних наглядців, механізаторів, кваліфікованих працівників, як також переведено реорганізацію його керівництва. Посилилося постачання сільського господарства тракторами, комбайнами, автомашинами, іншою сільсько-господарською технікою, високосортним насінням, добрими хеміками і т.д. - лише б витягти сільське господарство з прірви. Отже, якщо навіть в 1956 р. сільське господарство в ССРС і досягло деяких незначних успіхів, вони абсолютно не компенсують тих капіталовкладів та людської праці, що були витрачені протягом трьох минулих років.

Загально посівні площі в ССРС порівняно з 1953 р. ніби збільшилися в 1956 р. на 38 млн.га. Таке збільшення сталося за рахунок розорання цілини в Казахстані та Сибіру. Статистичне управління УССР не повідомило на скільки млн.га. збільшилися посівні площі за 1956 р. на Україні. Можна припустити, що вони майже не збільшилися, або збільшилися дуже мізерно, бо за 3 роки їх збільшення дорівнює лише на 1.6 млн.га.

При величезних площах землі, що їх має РСФСР, збільшення посівних площ по РСФСР дорівнює в 1956 р. тільки 1.9 млн.га. порівняно до 1955 р. Таке мале збільшення по РСФСР свідчить, що в Московщині розбудовується переважно промисловість, а поневолені республіки мусять постачати для неї сільсько-господарську та іншу сировину. Це ще зайвий раз стверджує про колоніальний характер економічної політики Москва щодо неросійських земель. Особливо це яскраво вимальовується з показників розширення посівних площ кукурудзи та технічних культур на Україні і в ССРС. Протягом 3-х минулих років /1954-56/, як бачимо з таблиці ч-4, в ССРС посівні площі технічних культур збільшилися на 1675 тис. га., з них - на Україні на 597 тис. га., що дорівнює 35.6%; а посівні площі кукурудзи на Україні, в загальній кількості поширення їх під цю культуру, дорівнюють аж 30.9%. По цукровим бурякам на Україні збільшено посівних площ на 315 тис. га. і в загальній кількості поширених площ для посіву цукрових буряків в ССРС, Україна має 78.7%.

Про кількість збільшення площі під посів технічних культур безпосередньо в РСФСР /за винятком льону-довгунця/ статистичне управління РСФСР навмисне не повідомило, щоб приховати "успіх" України Москвою в сільсько-господарському напрямі.

Так само, як і в минулорічних повідомленнях, статистичні управління не оголосили валовий збір зерна та інших культур по ССРС за 1956 р. Подано тільки загальною формулюванням, що він збільшився в 1956 р. порівняно з 1955 р. на 20%. "Валовий збір зерна в 1956 р. ... був небагато вищий від урожаю, який щороку

збирався в амбар за всю історію країни, в тому числі і в найбільш урожайні 1937, 1940 і 1952 рр.". - пише ЦСУ СРСР. Якщо в 1956 р. зібрано найбільший урожай "за всю історію країни", чому б його кількість не подати до загального відому? Ще на 19-му з'їзді партії Маленков заявив, що в СРСР валовий збір зерна в 1952 р. дорівнював 8 млрд. пудів і зернова проблема в СРСР ніби вирішена кінцево. Але всі потягнення ЦК КПРС, а особливо гастролі колективного керівництва на початках 1957 р., коли вони ганяли по республіках, краях та областях, нагороджуючи направо і наліво московськими орденами, щоб збільшити тиск на колгоспне селянство і працівників радгоспів, свідчить, що зернова проблема в СРСР не розв'язана. Сталінські 8 млрд. пудів валового збору існували фактично і лише на папері.

Річний валовий збір зерна в 1956 р. не оголошено тому, щоб не розкрити фальсифікації попередніх повідомлень про неіснуючі 8 млрд. пудів хліба. Але для пропаганди і брехливого ствердження "мудрої" політики партії в ділянці опанування цілини і перелогів спеціально оголошено валовий збір урожаю по Казахстану. Він ніби дорівнював 1 млрд. 400 млн. пудів, а досягнуто його за рахунок опанування цілини, організації 337 нових зернових радгоспів, та нелюдською працею запротореного населення.

ЦСУ СРСР та Казахстану не подали скільки протягом 1956 р. було запроторено молоді і дорослого населення з України і інших неросійських республік. Лише стверджено, як пише Казахстанське статистичне управління, що на працю в промисловість і сільське господарство Казахстану спрямовано 27 тис. кваліфікованих працівників, які закінчили школи трудових резервів СРСР, крім того, до Казахстану прибуло додатково ще 38 тис. механізаторів сільського господарства з інших республік.

Повідомляючи про "успіхи" в сільському господарстві, ЦСУ СРСР з натиском підкреслює, що за минулий рік держава заготовила 3 млрд. 304 млн. пудів хліба. Те що в 1956 р. Москва заготовила на 1 млрд. пудів більше хліба ніж в 1955 р. не означає, що колгоспному населенню залишилося більше сільськогосподарських продуктів на прожиття і воно стало ліпше жити. Особливо це торкається українського населення. Статистичне Управління УРСР змушене було ствердити про неурожай на Україні в 1956 р. Воно пише: "У зв'язку із значною загибеллю посівів озимої пшениці, в результаті несприятливих погодних умов зими 1955-1956 рр., а також у зв'язку із загибеллю частини посівів ярих зернових культур в південно-східних районах республіки від суховіїв, валовий збір зерна в 1956 р. одержано нижчий, ніж у 1955 р.". Однак неурожай на Україні в 1957 р. не перешкодив Москві тягти з українського селянства всю хлібозаготівлю та заготовити хліба навіть понад план, а добрий урожай в 1955 році дав "право" Москві загарбати з України, під виглядом "подарунку" державі, 200 млн. пудів збіжжя понад план.

Не торкаючись тут підсовєтського тваринництва, у якому також немає "успіхів", стверджено, що сільське господарство перебувало і в першому році шостої п'ятирічки в катастрофічному стані і дуже сумнівним є, щоб на початок 1960 року в СРСР було досягнуто 10 млрд. пудів валового збору зерна в амбарах.

До стверджень грудневого пленума ЦК КПРС в 1956 р., що капітальне будівництво СРСР взагалі перебуває в хаотичному стані, найліпшою ілюстрацією є повідомлення ЦСУ СРСР. На капітальне будівництво було в 1956 р. призначено 186 млрд. карбованців, але вони не використані, а план будівництва взагалі не виконаний. Хоч ЦСУ і перераховує окремо по об'єктах де і скільки введено в дію виробничих потужностей, але в кінцевому висліді змушене було ствердити, що в багатьох галузях промисловості плани взагалі не виконано, організація будівельних робіт мала великі хиби,

допускалося розпорощення коштів, збільшився відсоток незавершеного будівництва, була велика плінність робочої сили. Не виконано також і план житлового будівництва. В 1956 р. недодано проти плану приблизно 3 млн. квадр. метрів житлової площі.

По Україні міністерство будівництва підприємств металургійної та хімічної промисловості виконало план тільки на 98%, міністерство будівництва підприємств вугільної промисловості - на 83%, міністерство міського і сільського будівництва - на 98%. Хоч і виконано план введення в дію по окремих підприємствах виробничих потужностей, але загально встановлений план у чорній металургії, залізнорудній, вугільній промисловості, промисловості будівельних матеріалів і в ряді інших галузей в 1956 р. недовиконаний в значних розмірах. Як пише СУ УРСР: "Державні міністерства, установи і місцеві ради, а також і міське населення за рахунок власних коштів і з допомогою державних кредитів спорудили і ввели в дію жилі будинки загальною площею близько 4.8 млн. квадр. метрів. Крім того, колгоспники і сільська інтелігенція спорудили 112 тис. жилих будинків. Разом з тим план житлового будівництва значно недовиконано. В 1956 р. недодано проти плану жилих будинків загальною площею більше 1 млн. квадр. метрів.

Багато будівельних організацій все ще не забезпечують необхідної якості житлового будівництва і допускають здачу жилих будинків в експлуатацію з недоробками. "Так виглядають практично "успіхи" в будівництві за 1956 р.

По РСФСР, за повідомленнями статистичного управління, план капітального будівництва виконано більше, ніж в УРСР. Загальне виконання дорівнює 95% плану в той час, як на Україні - лише 90%. За рахунок державних коштів в РСФСР збудовано житлові площі 24 млн. кв. метрів, а колгоспники і сільська інтелігенція побудували за рахунок державних кредитів 250 тис. житлових будинків. Дуже зле виконано план капітального будівництва і по Казахстанській ССР. Не тільки план впровадження виробничих потужностей, але і план житлового будівництва по всій республіці не виконано. Особливо зле стоїть справа з виконанням планів житлового будівництва в районах опанування цілини, тобто новоорганізованих радгоспах, де живе і працює запроторене Москвою неросійське населення.

Більший відсоток виконання планів капітального та житлового будівництва по РСФСР свідчить, що московське центральне керівництво звертає першочергову увагу на добробут і покращання матеріального стану російського населення, як "провідної нації", ніж на інші народи.

Торкаючись поліпшення матеріального добробуту і культурного рівня життя народу, статистичні управління подають низьку різних астрономічних цифр, які мають пропагандивне призначення, щоб переконати підсоветське населення про чергове покращання його життя.

Середня заробітна платня робітника в ССРС ніби зросла в 1956 р. на 3%, зате видатність праці - на 7%. Якщо взяти для прикладу, що в 1955 р. середня місячна заробітна платня кваліфікованого робітника дорівнювала 600-700 карб., то вона зросла тільки на 18-21 карб. за рік. Це не тільки жалюгідне, а прямо таке жебрацьке зростання заробітної платні, порівняно до видаєності праці. Особливо ж, коли урахувати, що в 1956 р. норми виробітку переглянено та підвищено, а заробітна платня залишилася сталою, тобто фактично зменшилася.

Статистичні управління вихваляються тим, що в 1956 р. запроваджено новий закон про державні пенсії, скасовано платню за навчання в середніх та високих учбових закладах, скорочено робочий день у передвхідні і передвотковідні, збільшено тривалість відпусків по вагітності і родах для жінок, встановлено шести-

годинний робочий день для підлітків від 16 до 18 років і чотиригодинний - для підлітків від 15 до 16 р., розпочато переведення на скорочений день робітництва у вугільній промисловості, ухвалено постанову про підвищення зарплатні низькооплачуваним робітникам та службовцям. Все це тлумачиться населенню як "турботи" партії та досягнення "соціалістичного" ладу в СРСР.

Але ці досягнення вже давно існують в "капіталістичному" суспільстві на Заході, вони є для населення західного світу самозрозумілими, тим більше, що в "капіталістичній" промисловості, яку ро ійська компартія змальовує в очах підсоветського населення як жорстоко-експлуататорську, не існує ніяких норм виробів, а в багатьох країнах робітники та службовці взагалі в предсвяткові та передвихідні дні не працюють.

Тим, що у вугільній промисловості тепер відбувається перехід на скорочений робочий день також немає чого вихвалитися, бо як стало відомим з советської преси, робітники, що перейдуть на скорочений день, змушені будуть виконувати норми виробітку які були при 8-ми годинному робочому дні. Отже фактично ніякого покращання матеріального рівня в СРСР для підсоветського населення на протязі 1956 р. не відбулося, тим більше, що роздрібні ціни на товарі широкого вжитку залишилися сталими і ніякого зниження цін в 1956 р. не відбулося.

Про поліпшення матеріального рівня селянства зовсім немає змоги щось сказати, бо статистичні управління не оголосили навіть персичного мінімуму життя підсоветського селянина, або пересічного прибутку за рік на протязі існування колективізації. Це свідчить, що він дуже мізерний і селянство знаходиться в злидненному стані свого існування, що і приховується в повідомленнях ЦСУ.

Очевидно, що колективне Керівництво чекало куди ліпших вислідів від виконання плану 1956 р., але виявилось, що справа "догнати" і "перегнати" виглядає в СРСР не так рожево, як про те гонорливо заявлялося на з'їздах та пленумах компартії і ЦК КПСС. Глибока аналіза всіх галузей підсоветської економіки показує, що в середині її весь час нуртють і зростають диспропорції та кризи. Це диспропорції між добувною і обробною промисловістю, транспортом і промисловістю, між керівництвом на місцях та центральним державним плануванням, між собівартістю і продажними цінами, між видайністю праці і її оплатою, між прибутками та витратами підсоветського населення і т.д.. А найголовніша диспропорція - це між промисловістю і сільським господарством, між тяжкою і легкою індустрією через пріоритет тяжкої індустрії.

Всі ці диспропорції викликані тим, що вся увага Москви спрямована на збільшення власного мілітарного потенціалу, накопичення величезних військово-стратегічних резервів сировини та продукції, приготування до майбутньої світової агресії на західний світ та намагання поневолити так звані азійські колоніальні і неколоніальні народи.

Висліди виконання плану за 1956 р. ще раз стверджують про те, що дуже сумнівним є, щоб чергова шеста п'ятирічка була в СРСР виконана, а тим більше, коли на поневоленних Москвою неросійських землях, а зокрема на Україні весь час існує і розвивається революційно-визвольний рух та протимосковський спротив поневоленню.

Виконання плану за 1956 рік у відсотках по
міністерствах СССР, УССР, та РСФСР.

Міністерства:	СССР	УССР	РСФСР
чорної металургії	99.6%	99.0%	-
кольорової металургії	103.0%	102.0%	-
вугільної промисловості	99.8%	97.%	-
нафтової промисловості	102.0%	101.0%	-
хімічної промисловості	102.0%	104.0%	-
електривень	101.0%	102.0%	-
електротех. промисловості	104.0%	104.0%	-
радіотехнічної промисловості	102.0%	104.0%	-
важкого машинобудування	103.0%	102.0%	-
верстатобудування та інстру-			
ментальної промисловості	100.5%	101.0%	-
транспортного машинобудуван.	104.0%	105.0%	-
автомобільної промисловості	103.0%	99.3%	-
тракторного і с/госп-машино-			
будування	102.0%	100.2%	-
приладобудування і засобів			
автоматизації	103.0%	101.0%	-
машинобудування	101.0%	100.5%	-
будівельного і шляхового			
машинобудування	104.0%	105.0%	-
промисловості будівельних			
матеріалів	98.0%	98.0%	99.1%
паперової і деревообробної			
промисловості	101.0%	100.6%	100.3%
легкої промисловості	102.0%	103.0%	102.0%
промисловості продовольчих			
товарів	103.0%	102.0%	104.0%
м'ясних і молочарських			
продуктів	105.0%	113.0%	102.0%
шляхів	105.0%	106.0%	109.0%
культури	106.0%	104.0%	107.0%
охорони здоров'я	104.0%	-	110.0%
республіканських підприємств	102.0%	-	-
лісової промисловості	-	108.0%	-
рибної промисловості	-	106.0%	-
хлібопродуктів або заготівель	-	102.0%	100.5%
місцевої і паливної промисло-			
востей	-	100.9%	100.5%
комунального господарства	-	104.0%	104.0%
промислової кооперація	-	100.8%	100.8%

/ "Радянська Україна" за 1.2. і 17.2.1957 р. " Советская. Ро-
сія" за 24.2.1957 р./.

Таблиця ч.2.

Порівняльна таблиця виробленої фактичної продукції в ССРСР, на Україні та в РСФСР за 1956 рік, згідно повідомлень Статистичних управлінь.

Назва продукції	СССР	Україна		РСФСР	
	фактично виробле- на продукція	фактич. виробле- на продук- ція	Питома вага % в продукції СССР.	Фак. ви- роб- лено	Пит. вага % в продук. СССР.
Чавун млн. тн.	35.8	17.2	48.0	18.0	50.3
Сталь млн. тн.	48.6	18.3	37.6	18.6	58.8
Прокат млн. тн.	37.8	14.7	38.8	21.9	57.9
Труби сталеві млн. тн.	3.8	1.7	44.7	-	-
Залізна руда млн. тн.	78.0	43.7	56.0	33.2	42.5
Вугілля млн. тн.	429.0	137.7	32.9	251.0	58.5
в тому числі вугілля для коксування млн. тн.	83.0	43.9	52.8	-	-
Кокс млн. тн.	-	24.7	-	-	-
Сланці горючі млн. тн.	11.6	-	-	-	-
Нафта млн. тн.	83.8	0,761	0.9	61.3	73.1
Вугільні брикети млн. тн.	3.1	2.3	74.2	-	-
Газ млрд. куб. метр.	13.7	4.0	29.2	6.8	49.6
Електроенергія млрд. кв. год.	192.0	35.5	18.4	129.0	67.2
в тому числі гідроелектр. в Мільярдах кіловат-годин	29.0	-	-	-	-
Мінеральні добрива млн. тн.	10.9	-	-	-	-
Сода кальцінована тис. тн.	1545.0	757.9	49.0	787.0	50.9
Суперфосфат гранул. тис. тн.	519.6	-	-	-	-
Фосфатні добрива тис. тн.	-	1570.0	-	-	-
Калійні добрива тис. тн.	-	266.0	-	-	-
Сірчана кислота тис. тн.	4323.0	-	-	-	-
Барвники тис. тн.	77.0	-	-	-	-
Автомоб. покривні млн. шт.	11.3	-	-	-	-
Металургійне устаткування тис. тн.	177.0	-	-	-	-
Хімічне устаткування тис. тн.	109.0	-	-	-	-
Нафтоапаратура тис. тн.	49.3	-	-	-	-
Прядільні машини штук.	1664.0	-	-	-	-
Турбіни парові та газові в тис. кіловат	4226.0	-	-	-	-
Турбіни гідравличні тис. кв.	1581.0	510.5	32.2	-	-
Генератори до всіх турбін тис. кв.	5184.0	-	-	-	-
Електричні машини великі штук	4229.0	-	-	-	-
Електродвигуни тис. шт.	1714.0	470.7	27.7	-	-
Електровакуумні приладдя млн. шт.	89.6	-	-	-	-
Трансформатори силові тис. клв.	-	9070.0	-	-	-

	СССР	Україна		РСФСР.	
			%		%
металорізальні верстати					
тис. штук	121.3 !	11.1	9.1	!	-
в т. числі спеціальні				!	-
тис. штук	6.9 !	-	-	!	-
Автомобілі тис. штук	465.0 !	21.5	4.6	!	423.0 90.7
в тому числі вантаж. тис. шт.	358.0 !	21.5	6.0	!	-
" " легкові " "	98.0 !	-	-	!	-
" " автобуси " "	9.0 !	-	-	!	-
Підшипники шарикові та ро- ликові млн. штук	263.0 !	33.0	12.5	!	1212.0 80.6
Трактори /фізичних одиниць/ тис. штук	184.0 !	71.6	38.9	!	90.7 49.3
Плуги тракторні тис. шт.	124.0 !	74.7	37.5	!	-
Сівалки тракторні тис. шт.	199.0	87.7	44.0	!	-
Культиватори тракторні тис. шт.	148.0 !	6.75	4.5	!	-
Косарки тракторні тис. шт.	27.2	-	-	!	-
Комбайни зернові тис. шт.	82.0	-	-	!	82.0 100.0
Підбирачі зерн.комбайн. т.ш.		4.1	51.2	!	-
Бурякокомб. тис. шт.	198.0 !	8.0	-	!	-
Комбайни для збирання кукур. тис. штук	45.3 !	5.0	11.0	!	-
Зерноочисні машини тис. шт.	10.0	-	-	!	-
Електровози магістральні шт.	216.0 !	-	-	!	216.0 100.0
Тепловози магістральні шт.	161.0 !	131.0	81.3	!	-
Вагони вантажні магістраль. тис. шт.	40.0 !	19.2	48.0	!	21.0 52.0
Вагони пасажирські магіст. шт.	1799.0 !	-	-	!	-
Тролейбуси штук	380.0 !	-	-	!	-
Екскаватори тис. шт.	6.8 !	1.276	18.7	!	-
Автогрейдері штук	1646.0 !	-	-	!	-
Комбайни пугільні шт.	- !	791.0	-	!	-
Автокрани тис. штук	- !	4.0	-	!	-
Ділова деревина /вивозка/ млн.куб. метр.	204.0 !	-	-	!	-
Цемент млн. т.	24.9 !	5.0	20.0	!	16.0 64.2
Шифер млн. умовн. плиток	1813.0 !	242.1	13.3	!	-
Скло віконне млн.мтр.	112.0 !	33.5	29.8	!	61.0 54.0
Папір тис. тн.	1993.0 !	103.2	5.6	!	-
М'яка покрівля млн. кв. мтр.	532.0 !	-	-	!	281.0 52.8
Цегла млрд. штук	21.0 !	4.0	19.0	!	8.0 38.0
Збірні залізобетонні конструкц. млн.куб. метр.	9.0 !	1.5	16.6	!	5.4 60.0
Тканина бавовняна млрд.мтр.	5.5 !	0,0496	0.9	!	4.8 87.3
Тканина шерстяна млн.мтр.	268.0 !	14.5	5.4	!	221.0 82.4
Тканина шовкова млн.мтр.	754.0 !	20.2	2.6	!	645.0 85.5
Тканина льняна млн. мтр.	383.0 !	-	-	!	324.0 84.5
Штучне волокно тис. тн.	129.0 !	-	-	!	-
Швейні вироби млрд. карб.	56.5 !	-	-	!	35.3 62.4
Панчішно-шкарпеткові вироби млн. пар	804 !	174.4	21.6	!	391.0 48.6
Білизняний і верхній трикотаж млн. штук	432.0 !	97.1	22.4	!	202.0 46.7
Взуття млн. пар	314.0	51.2	16.3	!	196.0 62.4
в тому числі гумове млн.пар	- !	3.4	-	!	-
Годинники різні млн. шт.	22.6 !	-	-	!	21.2 93.8

Назва продукції	СССР	Україна	РСФСР
		%	%
Фотоапарати млн. штук	1.2	0.22	18.3
Радіоприймачі і телевізори- млн. штук	4.3	0.0087	0.2
Холодильники побутові тис. штук	224.0	37.5	17.0
Пральні машини побутові тис. штук	195.0	6.4	3.2
Пилососи побут. тис. штук	179.0	58.6	32.7
Швейні машини побут млн шт.	1.9	0.0131	0.6
Мотоцикли тис. штук	297.0	12.3	4.1
Велосопеди млн. штук	3.1	0.734	23.6
Піаніно і роялі тис. штук	43.7	10.2	23.3
Меблі млрд. карб.	7.2	1.2	16.6
Магнітофони тис. штук.	-	11.0	-
Електролампи освіт. млн. шт.	-	59.1	-
Гармонії і баяни тис. шт.	-	183.3	-
Посуд металевий тис. тн.	-	66.5	-
Посуд фарфоровий і фаянсовий млр. карб.	-	151.4	-
Олівці млн. штук	-	106.1	-
М'ясо тис. тн.	2368.0	539.1	22.7
Ковбасні вироби тис. тн.	764.0	-	-
Масло тваринне в перерахуван- ні на перероблене молоко млн. тн.	17.3	-	-
в тому числі масла тварин. вироблено тис. тн.	-	147.3	-
Риба тис. тн.	2788.0	-	-
Цукор-пісок тис. тн.	4354.0	3136.0	72.0
Кондиторські вироби млн. тн.	1.6	-	-
Олія млн. тн	1.5	0.35	23.3
Маргарина тис. тн.	436.0	95.6	21.9
Консерви млрд. умов. банок	3.6	-	-
Вино виноград. млрд. декалітр.	37.0	-	-
Вино шампанське млн. пляш.	27.0	-	-
Чай тис. тн.	51.0	-	-
Мило млн. тн.	1.3	0.164	12.6
Папіроси і сигарети млрд. штук	203.0	35.8	17.6
Спирт - сирець млн. декал.	-	40.6	-
Пиво млн. декалітрів	-	38.9	-

Таблиця Ч. 3.

Виконання плану Советським Союзом та Україною
в відсотках

Галузі промисловости	1955 рік		1956 рік	
	СССР	Україна	СССР	Україна
	% %	% %	% %	% %
Автомобільна промисловість	104.0	102.0	103.0	99.3
Будівельних матеріалів	101.0	-	98.0	-
Верстатобудування та ін-струментальної промисл.	101.0	-	100.5	-
Вугільна промисловість	99.7	99.0	99.8	97.0
Електривні	-	103.0	-	102.0
Електротехнічна промисл.	105.0	107.0	104.0	104.0
Кольорова металургія	104.0	107.0	103.0	102.0
Легка промисловість	105.0	-	102.0	-
Лісова "	-	109.0	-	108.0
Нафтова "	104.0	109.0	102.0	101.0
Паливна та місцева промисл.	-	105.0	-	100.9
Паперова та деревообробна	-	102.0	-	100.6
Підприємства міністерства шляхів сполучення	107.0	-	105.0	-
Приладобудування та авто-матизація	-	102.0	-	101.0
Промислова кооперація	-	102.0	-	100.8
Промисл. мініст. культури	-	102.0	-	-
" " охорони здоров.	-	105.0	-	-
Текстильна промисловість	-	106.0	-	-
Тракторне та сіль.-госп. машинобудування	-	103.0	-	100.2
Транспортне машинобудув.	105.0	108.0	104.0	105.0
Тяжке машинобудування	105.0	106.0	103.0	102.0
Хемічна промисловість	104.0	105.0	102.0	104.0
Чорна металургія	103.0	102.0	99.6	99.0

Таблиця Ч.4.

Порівняльна таблиця
розміру сільського господарства
СССР, України, РСФСР та Казахстану

	СССР	Україна		Р С Ф С Р		Казахстан	
	Роз- міри	Роз- міри	Питома вага в СССР	Роз- міри	Питома вага в СССР	Роз- міри	Питома вага в СССР
1. Посівні площі сільсько-господарських культур							
	млн. гект.	млн. гект.	% %	млн. гект.	% %	млн. гект.	% %
Посівплощі <u>всі</u> 1956	195.0	32.6	16.7	114.0	58.5	27.9	14.35
" під кукурудзу	23.9	7.4	30.9	-	-	-	-
Збільшення <u>всіх</u> площ:							
за 1955-56 р.	8.9	-	-	1.9	-	7.3	-
за 1953-56 рр.:	78.0	1.6	2.0	17.3	22.1	-	-
а/ на цілині	-	-	-	15.0	-	20.0	-
б/ під зернові культ.	22.0	-	-	7.6	34.5	-	-
в тому пшениці	14.0	-	-	6.1	43.5	-	-
" " кукурудзи	7 раз.	4 рази	-	4 рази	-	-	-
в/під технічні культ.	1.676	0.597	35.6	-	-	-	-
в тому льону-довгун.	0.677	0.059	8.7	0.400	59.0	-	-
" " цукр. буряків	0.439	0.315	78.7	-	-	-	-
" " бавовнику	0.190	-	-	-	-	-	-
г/під картоплю, овочі, баштанні культури	1.315	0.270	20.5	0.780	59.3	-	-
2. Тваринництво							
стан 1.X.1956:	млн. голів	млн. голів	% %	млн. голів	% %	млн. голів	% %
Вел. рогата худоба	70.4	15.1	21.4	37.4	53.1	4.8	6.8
в тому корови	30.9	6.9	22.3	16.5	51.4	1.7	5.5
Свині	56.4	16.9	30.0	30.1	53.4	1.0	0.2
Вівці	129.8	10.4	8.0	67.2	51.8	20.7	15.9
Збільшення поголівля худоби за 1955 - 56:							
Вел. рогатої худоби	3.3	1.1	33.3	1.8	54.5	0.1	3.0
в тому корів	1.7	0.5	29.4	0.8	47.0	0.1	5.9
Свиней	4.2	1.7	40.5	2.3	55.0	-	-
Овець	4.8	0.9	18.7	2.4	50.0	0.5	10.4

	СССР	Україна	Р С Ф С Р	Казахстан		
	Тисячі тонн	Питома Тисячі вага в СССР в %	Тисячі тонн	Питома вага в СССР в %	Тисячі тонн	Питома вага в СССР в %
3. Здача державі сільсько-господарських продуктів						
Здача всього хліба в 1956 р.	55.100	-	-	-	16.700	32.6
Більше здано ніж 1955						
хліба	16.700	-	-	9.150 54.8	-	-
м'яса	859.5	240.4	27.9	169.0 19.6	-	-
бавовни	481.0	-	-	-	-	-
картопель	2.900	513	17.7	2.160 74.8	-	-
молока	3.800	1.172	30.8	2.100 55.2	-	-
худоби	322.0	-	-	-	-	-
вовни	15.0	3.2	21.3	-	-	-
яєць млн.штук	356.0	191.0	53.6	157.0 44.1	-	-

ПЕРЕБУДОВА КЕРУВАННЯ СОВЕТСЬКОЮ ПРОМИСЛОВІСТЮ І БУДІВНИЦТВОМ

На черговій сесії Верховної Ради ССРСР, яка буде скликана в травні ц.р. стоятиме до затвердження проект Хрущова про зміну керівництва промисловістю й будівництвом в ССРСР та про далекойдучі зміни самої структури тих підставових ділянок народного господарства Советського Союзу. Верховна Рада ніколи не відкидає ні не заперечує в суттєвих місцях проєктів, проєктованих від імені партії, але вважає їх за директиви для себе, і лише для формальності оголошує партійні пропозиції обов'язуючим законом, додаючи від себе тільки конкретизацію підрядних деталей. Тому проєкт Хрущова фактично не є ніяким проєктом, а є дійсним початком перебудови керівництва промисловістю і будівництвом. Перший почин зроблено ще на лютневому пленумі ЦК КПСС. Пленум "доручив" тоді Президії ЦК партії та Раді Міністрів ССРСР виробити конкретні пропозиції і внести їх на розгляд Верховної Ради ССРСР. Доповідачем "затверджено" Хрущова.

Проекти, чи пак черговий реформаторський експеримент Хрущова, оголосила советська преса досить швидко, вже дня 30 березня, "щоб" провести всенародне обговорення цього питання" і "врахувати наявний в нас досвід". На ділі не так про дискусію і врахування досвіду йдеться, як про популяризацію нових директив, про скоріше підготовлювання перебудови і, насамперед, про найскоріше витягнення політично-пропагандивного капіталу з цієї перебудови.

Проект Хрущова вводить досить далеко йдучі зміни, які мають на меті не лише частково запобігти абсурдності 40 річної системи большевицького бюрократизму і парадоксам деспотичного централізму в народному господарстві, але заторкають саму структуру советської промисловости, її розміщення та переп-

летення взаємозалежності виробництва. Насамперед подамо короткий перелік самих зовнішніх змін тієї перебудови.

За проектом Хрущова будуть скасовані:

1/ дві групи широко розгалужених міністр., а саме міністерства по справам різnorodних гатунків промисловости та міністерства по справам різногоалузевого будівництва;

2/ Держекономкомісія, тобто створена 25.5 1955 р. Державна економічна комісія по поточному плануванні народного господарства, під головуванням М.Г.Первухіна: і

3/ Держтехніка / Гостехніка/.

Поряд з ліквідацією цих міністерств і установ, буде створена 4/ нова установа під назвою " Рада Народного Господарства" /скорочено "Раднаргосп", по-рос.: "Совнархоз"/. Вона керуватиме промисловістю і будівництвом та всіма підприємствами, що належали до зліквідованих міністерств. Щоб безпосередньо керувати індустрією, існуватимуть Раднаргоспи в республіках, краях, областях, районах, містах і мабуть у більших виробничих осередках.

5/ Советський Союз буде поділений на нові економічно-адміністративні райони. Вони "як правило" мають бути творені "стосовно до існуючого адміністративного поділу" на республіки, краї, області, райони.

6/ Буде створена нова установа при Раді міністрів під назвою: "Інженерно-технічний комітет", замість зліквідованої Держтехніки, але з трохи відмінними завданнями.

Основно перебудовані будуть і дістануть поширені або змінені компетенції такі установи:

7/ Держплан матиме головну роль у визначуванні всяких планів, і перспективних і поточних / що належали до зліквідованої Держеконом-комісії/ для промислового виробництва і для будівництва. Крім планувальної роботи, апарат Держплану матиме також і контрольні компетенції, перевірку виконання планів і запобігання децентралізації. Над Раднаргоспами, Держплан матиме головний вплив на керування промисловістю та будівництвом, як вирішна інстанція.

8/ Головне Статистичне Управління перестане реєструвати лише кількість виробленої продукції, але, після широкої розбудови свого апарату та американізації техніки швидкісного обліку, сигналізуватиме з усіх місць про кожночасний стан і спізнєння в виробництві. Воно має повністю сцентралізувати всю систему обліку і статистики.

9/ Держконтроль, очолений нелюбим Хрущову Молотовом, буде перебудований, його компетенції будуть звужені до справжніх контрольних завдань, службовці Держконтролю не зможуть давати вказівок виробництву продукції.

10/ Держбуд не буде зліквідований, але трохи зреформовані його завдання.

11/ При Раднаргоспах будуть творені "Техніко-економічні ради" та будуть організовані єдині будівельні організації, великі міжгалузеві бази постачання і збуту.

В дальшому, якщо Раднарком справляється з керуванням промисловістю та будівництвом, передбачається передати Раднаркомам також ділянку сільського господарства.

Так зовнішньо виглядає перелік змін, запропонованих Хрущовим.

Про причини потреби зміни керування промисловістю та будівництвом Хрущов говорить дуже широко і цікавіші уривки, які викликають недолугість керування комуністичних міністерств, ми подамо в черговому нашому " Зошиті". Відмітимо лише маркантний факт, що аж у 40 роковини советської влади і "великого соціалістичного досвіду", большевики зрозуміли, що цей досвід довів до таких ка-

тастрофальних наслідків, що треба було скінчити з тим, признати-ся перед людьми, що комуністи не годні собі дати раду з міністерським керуванням промисловістю та шукати рятунку в небезпечних експериментах.

Про ціль того експерименту Хрущов каже таке: "Перебудова керування промисловістю і будівництвом повинна значно поліпшити використання матеріяльних і фінансових ресурсів держави, підвищити рентабельність підприємств, збільшити внутрігосподарські нагромадження, а також швидше усунути наявні тепер непродуктивні затрати і збитки і тим самим найповніше використати резерви промисловости." Він має надію, що ця перебудова керівництва допоможе большевикам "наздогнати і випередити найбільш розвинуті капіталістичні країни по виробництву продукції на душу населення".

Крім рятунку большевицької промисловости, большевики хочуть самим видвигненням і розрекламуванням пляну перебудови придбати для себе політичні користи. Їм ідеться про те, щоб новими перспективами внутрішніх реформ і надіями на скоріше покращання матеріяльно-побутових умов, що мають прийти як наслідок прискішеного розвитку тяжкої промисловости, - відвернути увагу підсоветського населення від недавніх комуністичних ідеологічних провалів та компромітацій національної політики в сателітних країнах.

У всіх тезах доповіді Хрущова є дуже ґрунтовно підкреслені три політичні моменти.

Перший - це, що запроєктовані реформи перебудови керування промисловістю і будівництвом, це ніби ніщо інше, як поворот до старих задумів Леніна і до пороблених ним колись зачатків; що нові експерименти це не лише борсання з тягарем перерослої бюрократії, але передусім дальше розвинення і продовжування діла Леніна. Тези Хрущова аж рябіють цитатами з писань Леніна, не в меншій мірі, як це діялося в найкращих часах буйного розцвіту цитатоманії в засуджених Хрущовом періодах сталінозвеличної дурійки. Відкликами до авторитету Леніна проєктодавці бажать виставити себе в ролі вірних учнів Леніна, придбати собі самим авторитету, та онесмілити "деяких товаришів", тобто внутріпартійну опозицію, заголосо підносити голоси критики.

Другий момент, це бажання приєднати маси черговим обманом - надією на давно обіцяне і нездійснене поширення демократичних прав. Від зміни способу керівництва двома ділянками повинна у нас залишитися ілюзія, що їхня роль в "управлінні державою" значно збільшилася через участь районних, міських і обласних Рад Депутатів трудящих у виконванні на місцях подиктованих згори директив Держплану та в наломлюванні і допасовуванні місцевих умов до диктату визначених Держпланом заздань. Свобода ініціативи та винахідливості у знаходженні власних, і найкраще допасованих до місцевих умовин, методів служіння директивам п'ятирічок, та свобода в придумуванні нових способів наломлювання природного розвитку місцевого життя до визначених згори рамок дії - ці дві свободи в ініціативному вишукуванні способів лякейської вірности, мають заступити ілюзію поширення демократичних прав людини, ілюзію залучення її до керування "виробництвом і до управління" державою. Зміну способу керування промисловістю та будівництвом комуністична пропаганда буде використовувати, і вже, поряд з оголошенням проєкту, поспішає нетерпляче використати, як "доказ" демократизації большевицької системи.

Третій політичний момент - це спроба створити ілюзію про значне поширення прав і ролі союзних республік у керуванні частиною народного господарства. Керівництво народним господарством за територіяльним принципом ніби то мало б бути "дальшим розширенням прав республік, що забезпечить розвиток і розквіт економіки

і культури всіх націй і народностей країни" і "благотворно вплине на розвиток економіки кожної республіки зокрема і всієї країни в цілому". Саме теперішня реформа керівництва промисловістю і будівництвом є і буде інтерпретована як важкий доказ ліберальних тенденцій "ленінської національної політики".

Це є три головні політичні моменти, на яких більшовики хочуть придбати собі морально-політичний капітал з свого проєкту перебудови.

Фактичних господарських успіхів сподіваються вони, само собою, також, і успіхи ці є правдоподібні. Перебудова скоротить напевно витрати на надмірно розрослий апарат, скасує велику частину марнотратних видатків на зустрічні вивози і привози товарів та сировини з віддалених місць, зліквідує повторювання виробництва допоміжних товарів різними підприємствами відокремлених від себе підприємств і непотрібні перевози тих товарів. Це принесе деяку раціоналізацію і заощадження.

Найважливіші зміни, що їх принесе перебудова будуть дві: перебудова всього Советського Союзу на нові економічно-адміністративні райони, та друга - ліквідація двох груп міністерств і заступлення їх складної, зрізничкованої та ізольованої керівної роботи більш усуцільненими Раднаргоспами.

Про нове районування проєкт Хрушова не подає ще ніякого конкретного плану, крім кількох ілюстративних прикладів / про можливість Раднаргоспів Якутії, Магадану, Ленінграду, Львова/. Проєкти цього районування, не раз трохи суперечні, висувать партійні Обкоми. У цілість зведе їх Верховна Рада і встановить остаточний поділ СРСР на господарські райони, якими керуватимуть місцеві Раднаркоми за директивами Держплану СРСР.

Районування і пересунення прямого керівництва процесами продукції на обласні і республіканські Раднаргоспи виглядає на децентралізацію. Але децентралізацією не є, бо для місцевих Раднаргоспів усіх нижчих шаблів придумано таку форму залежності від московського центру, що Москва матиме куди більш безпосередній і своєчасний вплив, нагляд і контроль над місцевою продукцією, ніж могла до цього часу мати через багатощаблеві бар'єри своїх центральних міністерств.

Місцеві Раднаргоспи придумано поставити в шори потрібної залежності від центральних московських органів.

По одній лінії вони підлягають урядові республіки і урядові СРСР в Москві, по другій - московському Держпланові СРСР, по третій - фінансовому диктатові московського Держбанку, грошми якого диспонує виключно Москва і може їх кожної хвилини спинити і призначити їх там, де дати хоче. Це потрібне забезпечення централізації в руках Москви є гарантією, що вона в майбутньому не тільки в нічому не зможе бути послаблена, але навпаки, що вона буде ще тугіша, ще справніша і наблизить Москву до безпосереднього вгляду в промислове виробництво по всіх її віддалених колоніях - "республіках".

Для забезпечення, щоб і ця потрібна залежність місцевих і республіканських Раднаргоспів від Москви не підвела, придумано поставити їх під подвійну контроль. Крім старого контрольного органу, Держконтролю СРСР з його розгалуженим апаратом, другим контролером над виконанням часткових планів / піврічних, місячних / буде московське Головне Статистичне Управління, функції якого поширено з обсерваційного реєстрування здійснених досягнень виробництва на облік кожночасового стану виробництва і на вилучування недовиконувач, передбачених планом термінів. Щоб облік не спізнявся та щоб з Москви негайно було можна зорієнтуватися, в якому господарському районі "тріщить", швидше, ніж міністерства могли це знати, буде створена - на американський лад - широка сітка

швидких машинолічильних апаратів, які негайно сигналізуватимуть Москві недоробки, провали та спізнення з усіх промислових міст широкої московської імперії.

Хрущов передбачає, що через перенесення керівництва до місць виробництва, можуть в окремих економічно-адміністративних районах з'являтися тенденції до господарської самовистарчальності /автаркії/. Вони ще не з'явилися, навіть ще ніде не почато здійснювати перебудову керівництва, а Хрущов уже в самому проєкті наперед заповідає боротьбу цим ще не народженим тенденціям до автаркії. Тут ідеться про більшу справу, як про вдержання централізації в руках Москви. В задумі "кооперування" і безпосередніх зв'язків між районами-поставщиками та районами-споживачами, в недопущенні Держпланом ССРСР, у господарсько-адміністративному районі видобувати сирівціз недозволених Держпланом ССРСР місцевих родовищ, в забороні організовувати на місцях незаплановане Москвою виробництво потрібних для краю промисловості устаткувань і допоміжних матеріалів та в примусі спроваджувати їх з позамісцевих територій визначених московським Держпланом ССРСР - у всьому цьому міститься план перебудувати саму структуру промислового виробництва в напрямі матеріялово-технічного спосення та узалежнення однієї республіки від другої, а головню від російської. Ціль цього спосення є позбавити республіки можливості зберегти самостійність власної промислової продукції на випадок розвалу московської тюрми народів. Ідеться отже, про перестановку в тому напрямі вже існуючої промисловості і "будівництва", тобто перспективної розбудови нової промисловості в неросійських республіках і цілком зокрема на Україні, яка в майбутньому повинна одною ногою спиратися на українську сировинну базу, а другою ногою влісти в московські лапті "спеціалізованих заводів" у РСФРСР. Що про позбавлення в першу чергу України можливості мати в майбутньому свою самостійну промисловість ідеться в цій перебудові структури советської промисловості - виходить недвозначно з таких слів Хрущова:

"У зв'язку з організацією рад народного господарства і передачею союзних підприємств з союзного підпорядкування в союзно-республіканське набагато зростає роль держпланів республік, особливо Російської Федерації і Української РСР. Питання планування і координації роботи раднаргоспів повинні розв'язуватись насамперед держпланами республік..."

Чому республік? Раз тому, щоб прислонити збільшення централізації так, щоб назовні виглядало, наче б то права республік розширено, по-друге - з розрахунком, що місцеві комуністи захочуть пописатися перед своїми "старшими братами", скільки то продукції вони зуміють видушити з України.

Але Хрущов, як про це вже відомо з промови Тіта в Пулі, не вірить у сили і здібності неросійських комуністів, тож і продовжує їн далі урване речення так:

"...а це /планування і координація роботи раднаргоспів/ вимагатиме докорінної перебудови їх роботи досвідченими керівниками і кваліфікованими спеціалістами".

Оця невинна вказівка на потребу імпорту "досвідчених" зовсім виразно криє в собі заповідження, і попередження, що "насамперед" "старший брат" нашле на Україну чергову "братню допомогу" "молодшому братові" в формі "досвідчених і кваліфікованих" знавців московських таємних плянів денационалізації, і що в добавок до них перенесе з Московщини на Україну, зокрема в Донбас, деякі високі школи з московськими професорами, доцентами, науковими аспірантами і московським студентством, як нові і готові осередки русифікації і як нових поселенців, а щойно після такого "зміцнення",

буде можна удавати, що плянування розв'язується "насамперед держ-
плянами республік".

Проект перебудови принесе Советському Союзові заощадження
частини нераціональних витрат, упоряднить виробництво, збільшить
експлуатацію, і зміцнить процес господарського зростання московсь-
кої тюрми народів.

Розвиток переріс " мудрих " керівників соціалістичного господарства

" Тепер в Радянському Союзі налічується більш як 200 тисяч
державних промислових підприємств і понад 100 тисяч будов, які роз-
міщені в різних районах великої країни. В цих умовах важко здійсню-
вати конкретне і оперативне керівництво величезною кількістю під-
приємств, будов з одного міністерства чи відомства. При існуючих
масштабах виробництва нинішні форми керування промисловістю і бу-
дівництвом не відповідають зростим вимогам конкретного і оператив-
ного керівництва розвитком народного господарства, вони обмежують
можливості повного використання резервів, закладених в соціаліс-
тичній системі господарства.

Інтереси дальшого розвитку народного господарства вимагають
удосконалення організаційних форм управління в усіх ланках про-
мисловості і будівництва. В зв'язку з цим виникає потреба відмови-
тись від деяких застарілих організаційних форм керівництва промис-
ловістю з тим, щоб не йти по лінії дальшого дроблення технічного,
економічного і адміністративного управління, а перейти до більш
гнучких форм керування народним господарством, при яких повніше
враховувалися б особливості області, краю, республіки".

/ Розд. II. точка 2./

" Відомчий підхід приводить до ослаблення, а нерідко і до по-
рушення нормальних виробничих зв'язків між підприємствами різних
галузей промисловості, розташованими в одному і тому ж економічно-
му адміністративному районі. При вузьковідомчому підході далеко не
повністю використовуються можливості оперативно розв'язувати гос-
подарські питання на місцях, більш доцільно розподіляти наявні ма-
теріяльні, трудові і фінансові ресурси і вживати конкретних заходів
для якнайшвидшої ліквідації хиб, що виявляються в ході виконання
планів".

.... " Такі хиби, а їх є немало і в інших місцях, виникають тому,
що плани виробництва і будівництва нових цехів і заводів розробля-
ються в кожному з міністерств без врахування того, що робиться в
інших міністерствах, без врахування особливостей окремих районів,
без участі місцевих працівників". / Розд. II. ч. 4./

... " При існуючих формах керівництва промисловістю і будівницт-
вом кожне міністерство в багатьох випадках прагне виготовити для
себе все, не зважаючи на затрати коштів і матеріалів, не зважаючи
на те, що це призводить до неповного використання виробничих площ
і устаткування, викликає зустрічні, далекі і інші нераціональні
перевозки".

... " Нераціональні перевозки вантажів завдають великої шкоди
народному господарству". / Розд. II. точ. 7./

... " Міністерства будучи територіально відірваними від підпри-
ємств, слабо знають їх потреби і часто-густо не вживають своєчасно
заходів для задоволення запитів підприємств і будов".

/ Розд. II. т. 9./

Переміщення університетів для русифікації промислових районів

" Реорганізація керування промисловістю поставить по-новому питання про підготовку і більш правильне використання кадрів спеціалістів, про більш раціональне розміщення вищих і середніх учбових закладів по республіках ... Це дасть змогу швидше розв'язати завдання перебазування учбових закладів у райони розміщення відповідних галузей промисловості. Вузи і технікуми будуть тісніше зв'язані з підприємствами, для яких вони готують кадри.

Тепер багато вузів розміщено в Москві, Ленінграді, Києві, Тбілісі і деяких інших великих містах. Тільки в чотирьох названих містах зосереджено близько третини всіх студентів вищих учбових закладів країни і більш як 40 процентів студентів з промислових і будівельних спеціальностей. Відірваність інститутів від виробничих баз і неправильне їх територіальне розміщення породили серйозні хиби в комплектуванні вищих учбових закладів"./Р.5. точ. 5./

/ Цитати з тезів доповіді Хрущова про перебудову промисловості і будівництва./

З'їзди, Конференції, наради, збори...

КИЇВСЬКІ ЗБОРИ ДТСААФ

25 січня відбулися в Києві збори активу Добровільного Товариства Сприяння Армії, Авіації і Фронту /ДТСААФ/ з участю близько тисячі чоловік. Доповідь на тему "Про стан і заходи поліпшення оборонно-масової роботи в області і в м. Києві" виголосив секретар Київського Обкому КП України, П.Т. Тронько.

На зборах відзначено, що найкраще працював Подільський район м. Києва. Він же і здобув перехідний прапор обкому ДТСААФ. В Фастівському районі дтсаафівська організація підготувала 240 шоферів, 250 авіамоделістів, 208 радіотелеграфістів. В Дарницькому вагоноремонтному заводі 75% робітників є членами Товариства. Влаштовувано курси: автомобільний, мотоциклетні, парашутний, стрілецький та радіо гуртки. В колгоспах ім. Калініна, ім. Леніна, ім. Хрущова, Фастівського району, підготовано 575 шоферів, 60 мотоциклістів, 170 парашутистів, понад 100 підготовано до служби в військовому летунстві. В семи районах Київщини ведеться незадовільна пропаганда військових знань серед населення. Заплановано вибудувати в Києві будинок оборони і нарікано, що в Києві і досі не має парашутної вишки.

На зборах були маршали Будьонний і Чуйков, секретар ЦК КПУ Подгорний, також Ковпак і ген. лейт. С.С. Шатілов, заступник голови ЦК.ДТСААФ.

/ "Рад.Укр." 26.1.57./

НАРАДИ В СПРАВАХ ІДЕОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ

/ПАТАУ/. 11-13 січня в ЦК КП України відбулась нарада секретарів і завідуючих відділами пропаганди і агітації обкомів партії, працівників ряду міністерств і відомств та редакторів республіканських газет у питаннях ідеологічної роботи.

В роботі нарад взяв участь завідуючий відділом пропаганди і агітації ЦК КПСС тов. Ф.В. Константинов.

14 січня відбулася скликана Київським міськкомом партії нарада викладачів суспільних наук вищих учбових закладів, лекторів

працівників відділів пропаганди й агітації райкомів і міськкомів партії, журналістів міста.

На нараді в деяких питаннях ідеологічної роботи виступив....
Ф.В. Константинов.

/ "Рад. Україна" 15.1.57. /

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМПІТЕТУ КОМСОМОЛУ

26-27 лютого відбувся черговий пленум ЦК ВЛКСМ, на якому секретар ЦК ВЛКСМ, Шелепін, виголосив головну доповідь "Про стан ідейно-виховної праці комсомольських організацій серед молоді". По доповіді пленум ухвалив відповідну постанову "Про поліпшення ідейно-виховної праці комсомольських організацій серед молоді". За установленим партійним трафаретом в постанові повторюються заявлені фрази та пропагандивні ствердження, що ніби для підсоветської молоді боротьба за побудову комунізму в СРСР стала великою школою революційного виховання молоді, яка набуває "гарних моральних якостей". Пленум, для обґрунтування таких тверджень, посилається на "самовіддану працю молоді у народному господарстві", що якої її змушує партійний канчук та різні нікому не потрібні "соцзмагання", що їх з наказу ЦК КПСС започатковує ЦК ВЛКСМ. Визиск молоді під час праці пленум назвав "патріотичними ділами", що ніби здійснюються під керівництвом /тиском/ компартії.

Але пленум змушений був з сумом ствердити, що "патріотичні справи" та стан ідейного виховання підсоветської молоді не такий вже рожевий, як про те змальовано на пленумі. Головний недолік в ідейно-виховній роботі серед молоді полягає в тому, що вона досить часто "перепроводжується відірвано від практики комуністичного будівництва". Іншими словами, це означає, що молодь живе нормальним людським життям, виховується в родині, згідно людської моралі, а партія та комсомол накидають їй якусь вигадану, фальшиву, неіснуючу в житті людства мораль, яка замість виховання калічить її душу.

Пленум в своїй постанові записав, що ідейно-виховна праця комсомолу серед молоді не крокує поряд з вимогами часу, не враховує конкретних обставин та умовин. "Комсомол, пишеться в постанові, забуває, що сучасне покоління молоді народилося, виросло і розпочало свою трудову діяльність в часи, коли вже переміг соціалізм, коли створено надзвичайно сприятливі обставини для виховання молоді". З цього можна зробити висновок, що "перемога соціалізму" ніякої нової моралі та ідеї для підсоветської молоді не принесла, бо вона вигадана партійними теоретиками в колах ЦК КПСС. Тому молодь її не сприймає, а живе так, як цього вимагають людські закони суспільства. Що це дійсно так стверджує сама постановка. В ній записано: "Молодь не пройшла тієї суворой школи революційної боротьби і гарту, котрі випали на долю старшого покоління. Частина молоді не уявляє собі, якою великою ціною, кров'ю та потом здобуті ті умовини, у яких вона сьогодні живе. Вона вважає, що так було завжди. Деякі юнаки та дівчата проявляють настрої утриманців, добре засвоїли собі права і обов'язки супроти держави. Вони вимагають від держави дуже багато, але дають для неї дуже мало". Дуже інтересними є такі нарікання пленуму. Молодь є майбутнє покоління і тому вона вправі вимагати від старшого покоління дуже багато, а тим більше від держави, яка декларує, що все робить для молоді. Молодь вимагає від держави дуже багато тому, що перед нею довгий і великий життєвий шлях, на якому вона потім буде змушена давати від себе ще більше. Тому вимагати від молоді, щоб

вона в молодому віці дала від себе для держави все, не тільки не-логічно і фальшиво, але і неприродно.

Нарікає постанова і на батьків, які ніби дуже потуряють своїм дітям, не примушують їх до праці, утримують своїх дітей на власні кошти, а тим самим "зле прислужуються соціалістичному суспільству" в СРСР.

Багато комсомольців стверджує постанова, послабили свою увагу до ідейного гарту молоді, не ведуть наступальної боротьби проти буржуазної пропаганди, незадовільно виховують молодь в напрямі большевицької чуйності. Комсомольські організації взагалі слабо займаються моральним вихованням молоді, не ведуть боротьби з тим, що деяка частина молоді живе, не працюючи і взагалі уникає праці".

Стверджує постанова і те, що комсомол не виховує з молоді патріотів і переконливих людей і борців за справу комунізму, не виховує з них дійсних лєнінців". Обов'язком комсомолу прищеплювати молоді глибоку ідейність, беззаперечну відданість соціалістичній батьківщині; прищеплювати пролетарський інтернаціоналізм; любов до праці, колективізм, товарищескість; формувати її свідомість в дусі сучасного наукового світогляду, боротися з релігійністю, прищеплювати атеїзм".

Постанова вимагає корінного поліпшення політичної освіти, допомагати молоді у вивченні марксизму-лєнінізму, роз'яснювати їй учення про класи і класову боротьбу, про соціалістичну революцію, диктатуру пролетаріату. Особливо вимагає постанова звернути увагу комсомолу на роз'яснення молоді національного питання та пролетарського інтернаціоналізму і ролі партії в тих питаннях.

Пленум вимагає від центральних комітетів союзних республік в корні поліпшити ідейно-виховну працю серед студентства, змусити їх активно брати участь в суспільно-громадській праці, залучати студентів до суспільно-корисної праці на підприємствах і в колгоспах, а комсомольські організації мусять активно брати участь підчас приймання нових студентів до високих шкіл.

Пленум висловив побажання, щоб регулярно відбувалися всесоюзні та місцеві фестивалі молоді. Звернув спеціальну увагу і на естетичне виховання молоді, щоб всі юнаки та дівчата мали гарну поставку, просто, але з смаком одягалися. /Очевидно, що ця справа в СРСР серед молоді так зле виглядає, що на це навіть змушений був звернути свою увагу пленум/.

Центральний Комітет ВЛКСМ закликав всю молодь відзначити 40-річчя советської влади новим піднесенням соціалістичного соцзмагання, збільшеними досягненнями в праці, виявляючи тим свою "любов до соціалістичної батьківщини".

/ Цитати "Правди" 28.2.1957./

ПРОРИВ ІДЕЙНО-ВОХОВНОЇ РОБОТИ СЕРЕД СТУДЕНТСТВА КИЇВСЬКИХ ВУЗІВ

На початку лютого ц.р. відбувся пленум Київського міського партії, на якому стояло тільки питання про поліпшення ідейного виховання студентської молоді київських вузів, що нараховують близько 40 тисяч студентів і студенток.

Доповідь по цьому питанні зробив перший секретар Київського міського партії Синиця. В своїй доповіді він ствердив, що "рівень навчальної і особливо ідейно-виховної роботи у вузах столиці ще не відповідає зрослому вимогам комуністичного будівництва". Далі було стверджено, що у вузівському навчанні ще не вижиті елементи школярства і начотництва. Ряд викладачів технічних, математичних і природничих наук читають лекції у відриві від життя. Особливо не все гаразд в роботі кафедр суспільних наук, які формують світо-

гляд студентства. Синиця подає, що лекції "з цих питань деякі викладачі, як, наприклад, доцент тов. Столяренко в Державному університеті, читають на низькому ідейно-теоретичному рівні, без політичної загостреності, у відриві від практики і актуальних завдань комуністичного будівництва".

Студенти не завжди "одержують від викладачів вичерпні відповіді на запитання, які їх живо цікавлять. Деякі викладачі, замість того, щоб допомогти молоді правильно оцінити ті чи інші події, намагаються обминути гострі кути, обійти мовчанкою плутані висловлення окремих студентів".

Вину витвореного стану вбачають в тому, що вчені ради і партійні організації незадовільно керують і контролюють роботу кафедр. На підтвердження наводять факти, що, наприклад, "ректор Української сільсько-господарської академії тов. Пшеничний, директор консерваторії Штогаренко за довгий час не побували ні на одній лекції із суспільних наук. Питання про якість викладання цих дисциплін обговорили тільки окремі партійні комітети вузів, і то формально".

Викладачі вузів м. Києва намагаються ухилитись від виховної роботи над студентством. Напр., Синиця в своїй доповіді подає, що в університеті "з 600 викладачів бували в гуртожитках тільки 20. У політехнічному інституті жоден з професорів не веде виховної роботи у позаучбовий час. Таке становище і в деяких інших вузах".

На пленумі порушувалось питання про незадовільну діяльність партійних комітетів вузів. Вони "мало вникають в життя партійних і комсомольських груп, рідко обговорюють питання виховної роботи серед студентства і викладачів, не завжди своєчасно реагують на аморальні вчинки окремих студентів. Ідеологічна робота не набрала наступального характеру. Лекції і бесіди в ряді випадків читаються на низькому рівні, не завжди відповідають запитам молоді".

Те саме стосується і комсомольських організацій, які не відіграють більшої ролі в житті студентських колективів через свій низький рівень роботи. Занепад комсомольської роботи серед студентства вузів вбачають в тому, що це є результат "слабкого керівництва і недостатньої допомоги з боку партійних організацій. Самоусунулись від керівництва вузівськими комсомольськими організаціями і деякі райкоми партії".

/ " Рад. Україна" 5.2.57./

АТЕЇСТИЧНИЙ ПЛЕНУМ В КИЄВІ

22.2. ц.р. у Києві відбувся пленум правління Товариства для поширення політичних та наукових знань на Україні. На пленумі з доповіддю "Про стан та поліпшення науково-атеїстичної пропаганди" виступив голова правління республіканського товариства, доктор економічних наук професор Л. Кухаренко.

На пленумі також був підданий критиці ряд обласних відділень товариства, які незадовільно ведуть науково-атеїстичну пропаганду, недостатньо дбають про її високий ідейний та науковий рівень. У прийнятій пленумом постанові намічено конкретні заходи, спрямовані на дальше розгортання науково-атеїстичної пропаганди, на кращу підготовку кваліфікованих кадрів. /"Рад. Освіта" 23.2.57/

ПОЛІТКОНФЕРЕНЦІЯ В ВІЙСЬКОВІЙ АКАДЕМІЇ ІМ. Н. ЖУКОВА

В військовій академії ім. Жукова / авіаційна академія ССРСР / на протязі трьох днів командний і політичний склад, професори і викладачі академії докладно обговорювали завдання по політичному і військовому вихованню слухачів.

На конференції було виголошено 9 доповідей, які всебічно були учасниками обговорені.

Така конференція переведена перший раз в академії. Головне, на чому скупчувалася увага в дискусіях, це потреба правильного сполучення навчання і виховання слухачів та максимального наближення їх теоретичних дисциплін до практичних потреб авіаційних частин. В дискусіях говорилося, що треба так організувати навчання, щоб слухачі в академії одержали не тільки потрібні їм спеціальні знання, але і усвідомляли собі, що вони є советські офіцери, знавці власної справи та вмілі керівники підлеглих. / Отже виходить, що до цього часу воно не було організовано, а слухачі не усвідомляли собі, що вони советські офіцери, а може не хотіли усвідомлювати? /

Підчас доповідей було підкреслено, що низка слухачів не набувають в академії командирської навички, а у деяких не широкий кругозір в політиці. В багатьох лекціях теоретичні висновки не підмуровуються приладами з сучасної дійсності, доказами советської військової науки. Особливо це торкається філософії, виклади якої не ілюструються досягненнями сучасної науки та авіаційної техніки. Велику роль покладається на формування світогляду у слухачів на кафедрі марксизму-ленінізму, але виявляється, що викладання соціально-економічних дисциплін відірване від завдань комуністичного будівництва та життя советської армії.

На конференції підкреслювалося, що для виховання у слухачів організаторських навичок, поширення їх політичного кругозору має велике значення участь слухачів в суспільному житті. Але виявилось, що більшість слухачів уникає суспільно-громадського життя, а партійна та комсомольська організації не притягають їх до суспільної праці....

Сама конференція, як пише газета, теж мала низку недоліків: не було розгорнено критики, більшість доповідей, виголошених викладачами та професорами були декларативними, вони не мали практичних пропозицій. Всі доповідачі говорили про потребу зміцнити зв'язок з військами, але, як його здійснити, ніхто практичних пропозицій не висунув.

/ "Красная Звезда" 3.2.57. /

З НАРАДИ СЕКРЕТАРІВ ПАРТІЙНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ЗАВОДІВ МАШИНОБУДУВАННЯ

І ПРИЛАДОБУДУВАННЯ В ЦК КП УКРАЇНИ

Дводенна нарада секретарів партійних організацій заводів машинобудування і приладобудування, що відбулася в Києві 18-19 лютого ц.р., була присвячена узагальненню досвіду " партійних організацій машинобудівних і приладобудівних заводів в боротьбі за технічний прогрес, за виконання завдань, поставлених перед працівниками промисловості XX з'їздом КПРС і наступними пленумами Центрального Комітету партії".

Нараду відкрила секретар ЦК КП України О.Г. Івашенко. Про технічні вдосконалення на окремих виробництвах говорили: секретар партійного комітету Харківського транспортного машинобудування Кудияров секр. партійного комітету Старо-Краматорського машинобудівно-

го заводу Сологуб, секретар партійного комітету Харківського підшипникового заводу Носачов.

Про практику проведення ідеологічної і масово-політичної роботи на нараді говорили секретарі парторганізацій Землянський /Миколаїв/ і Костромін /Харківський електромеханічний завод/.

Згідно доповіді Кудиярова, план вироблення продукції та створення нової техніки в минулому році заводом загально виконано і заощаджено для держави 18 млн. карб. поверхп'яного накопичення. В тому ніби відіграла вирішальну роль партійна організація, яка цілком перебудувала свою працю. На підприємстві впроваджено єдиний день економічної освіти для партійних працівників; зростає кількість слухачів економічних семінарій та шкіл. Партійний комітет відмовився тепер від багатьох засідань, обговорює тепер тільки важливі та принципові питання, ліпше керує працею цехових партійних організацій. Цілеспрямованою стала партійно-політична праця. Створено заводське товариство по розповсюдженню політичних і наукових знань, а також товариство ветеранів праці.

Нарада заслухала також доповіді секретарів партійних комітетів Старо-Краматорського заводу ім. Орджонікідзе, Харківського підшипникового заводу та інших.

Доповідачі та ті, що виступали в дискусіях, поряд з досягненнями, зауважили також і низку великих недоліків в праці партійних організацій заводів.

Обговорювалось на нараді також питання про "використання внутрішніх резервів для прискорення будівництва житлових будинків і поліпшення побутових умов трудящих". По цьому питанню виступали секретар парторганізації Миколаївського заводу імени Носенка, Яценко, який скритикував обласні і республіканські газети за те, що вони мало висвітлюють досвід житлового будівництва.

На нараді стверджено, що навіть на великих заводах, напр. Ново-Краматорському заводі важкого машинобудування, до недавнього часу робітники не мали таких необхідних обладнань, як: роздягальні, душі, ідальні, обладнані гуртожитки. А секретар партійної організації Ждановського заводу імени Ілліча, Булигін, подав, що клюб і парк для робітників заводу споруджено не за кошти з спеціальних асигнувань, виділених для цього, а "в результаті вмілого використання внутрішніх резервів".

Досить гостро стояла справа "недоліків, що мають місце в масово-політичній роботі". По цьому питанню виступали секретарі партійних організацій: Кітенко /Херсон/, Беліков /Сумський завод імени Фрунзе/ та інші. Кітенко заявив, що: "Ми ще не доходимо з живим словом до кожного робітника... Профспілка і комсомольська організації також обмежуються роботою з активом". На нараді порушувалось питання також про "низьку якість і недостатню дійовість насочної агітації. На деяких підприємствах можна бачити багато малозмістовних плакатів, загальних закликів, з них не видно досягнень підприємства, республіки, не можна довідатись також, за які показники бореться заводський колектив, робітничий клас України в шостій п'ятирічці, зокрема в цьому році".

Не поминули на нараді також і досить актуальної справи, особливо в останній час для московського комуністичного режиму в Україні, якою є ведення антирелігійної пропаганди, кампанії. Цілий ряд промовців говорили про те, що "душе мало видається атеїстичної літератури, бракує кваліфікованих лекторів з питань атеїстичної пропаганди. Немає яскравих змістових плякатів, які викликали б релігійні забобони, пропагували б здоровий побут, і т.п."

Всього з доповідями і промовами на нараді виступили 24 секретарів партійних організацій. Виступив з промовою перед учасниками наради перший секретар ЦК КП України О.Т. Кириченко. На нараді взяли також участь секретарі ЦК КП України М.В. Подгорний і

С.В. Червоненко. / " Рад. Україна" 21.2.1957./

КОНФЕРЕНЦІЯ ВІЙСЬКОВИХ РАЦІОНАЛІЗАТОРІВ ТА ВІНАХІДНИКІВ

В Києві відбулася конференція раціоналізаторів та винахідників військової округи. На конференцію прибули делегати з стрілецьких, танкових, авіаційних, та інженерних частин, з військових шкіл та з інших військових спеціальних з'єднань.

Доповідь на конференції виголосив генерал-лейтенант С. Горячев, який підкреслив, що творча думка армійських раціоналізаторів та винахідників допомагає успішніше опановувати зброю та техніку, сприяє вирішуванню завдань боєвої підготовки. Генерал назвав в своїй доповіді низку прізвищ активних раціоналізаторів та винахідників Київської військової округи.

В час конференції працювала в Двірці спорту округи виставка, на якій знаходилося багато навчальних приладь, макетів та різних пристосувань для практичного навчання військової штуки. Деякі раціоналізатори округи в минулому 1956 р. сконструювали понад 20 приладь для прискінення навчання вояків.

/ "Красная Звезда" 20.1.57./

ЧИТАЮТЬ ТА ОБГОВОРЮЮТЬ МАТЕРІЯЛИ СЕСІЇ

На підприємствах, будівництвах, в колгоспах, МТС і радгоспах, на агітпунктах виборчих ділянок - населення України читає та обговорює матеріали сесії Верховної Ради СРСР. Плян розвитку народного господарства, який розглядає сесія, схвалюється українським населенням. / А коли б не схвалювалося, чи від того був би він зменшений, або змінений?/.

Київський завод "Красний екскаватор" одним з перших дотерміново виконав плян 1956 р.. Робітники та службовці заводу виступили ініціаторами соцзмагання на честь 40-річчя жовтня. Завод зобов'язався виконати плян до 20 грудня 1957 р., а до 25 жовтня виготовити понад плян 25 екскаваторів" Е-153".

Активно обговорюється матеріал сесії на заводі варстатів-автоматів ім. Горького, "Ленінська кузня", "Укркабель", кравецький фабрики ім. Смірнова-Ласточкина та на багатьох інших підприємствах.

/ "З Правди" 9.2.1957./

ЛЮДЯМ НАБРИДІТИ НУДНІ КОНФЕРЕНЦІЇ

На Ворошиловградському заводі гірничого устаткування ім. Пархоменка працюють "семінар по вивченню політекономії соціалізму і два семінари по вивченню економіки промисловості СРСР. Крім того, частина інженірно-технічних працівників самостійно вивчає економічну теорію". Коли партбюро - як подає газета - скликало теоретичну конференцію в питанні "Шляхи підвищення продуктивності - підвищення праці", на неї прийшло багато комуністів і безпартійних працівників.

Але яке було розчарування цією конференцією, коли "вже після доповіді директора заводу, тов. Котлярова, і кількох виступів в лекційному залі заводського Палацу культури виявилось чимало

порожніх місць, а список виступаючих не доповнився жодним новим прізвиськом, крім тих, кому заздалегідь доручили висвітлити окремі питання теми. Та й ті, хто був до кінця, мало чим доповнили свої знання до розв'язання конкретних практичних завдань на прольоті, в цеху в технічному чи виробничому відділі, в конструкторському бюро".

Ця невдача з цією теоретичною конференцією сталася тому, як пише звітодавець, що стався - як часто буває в совєтських відношеннях - розрив між теорією і практикою. Це наслідок формалізму в системі економічно-політичної освіти.

Ще слабшими були виступи технічних працівників підприємства. Не досить рожеве враження з цієї конференції винесли і представники міськкому і райкому партії. Вони причину провалу конференції вбачали в недостатньому досвіді організаторів цієї конференції.

Досить дивно, що на старих та великих підприємствах керівники за сорок років не здобули досвіду, як організувати такі конференції.

/"Рад. Укр." 15.2.57./

ШЕВЧЕНКІВСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

7.3.57. р. в Києві закінчила свою роботу шоста наукова Шевченківська конференція, скликана відділом Суспільних наук та інститутом літератури імені Т.Г. Шевченка Академії наук УРСР.

В нарадах конференції взяли участь працівники наукових закладів Академії наук УРСР, Київського, Одеського, Ужгородського, Дніпропетровського університетів, багатьох педагогічних інститутів України, письменники, наукові працівники Державного музею ім. Т.Г. Шевченка, Канівського державного заповідника Академії наук УРСР, Меморіального музею Т.Г. Шевченка в селі Шевченко, де народився великий Кобзар.

Конференцію відкрив доповіддю член-кореспондент Академії наук УРСР Є.П. Кирилюк на тему: "Традиції Шевченка в новій українській літературі".

На протязі двох днів на конференції обговорено поверхдесяти доповідей і повідомлень, "присвячених багатьом корінним питанням творчості великого українського поета-революціонера". Серед них - доповіді кандидата філологічних наук П.О. Петрової: "Мовна майстерність Шевченка", кандидата філологічних наук В.Л. Микитаса: "Боротьба за спадщину Шевченка на Закарпатті", аспірантки Київського державного університету М.Х. Коцюбинської: "До проблеми романтизму в творчості Шевченка". /"Рад. Укр." 3.3.57./

xxxxxxxxxx

Україна під московською окупацією

ДАНІ ПРО "ВИБОРИ" В УКРАЇНІ

Цифрові дані

3. березня ц.р. відбулись вибори до обласних, районних, міських, районних у містах, сільських і селищних советів УРСР.

В відповідності з положенням про вибори в УРСР було утворено 377.544 територіальних, окружних і дільничних виборчих комісій,

до складу яких входило 1,491.691 чол. У складі виборчих комісій налічувалось жінок 40 відсотків, членів і кандидатів КПСС 19 відсотків, робітників і колгоспників 69 відсотків.

Обрано депутатів до 26 обласних советів, 778 районних советів, 304 міських советів, 87 районних советів у містах, 11.570 сільських советів і 564 селищних советів.

Вибори характеризуються такими даними:

1/ в виборах взяло участь загальне число виборців: до обласних советів 26,988.341, до районних советів 18,873.101, до міських советів республіканського і обласного підпорядкування 8,077.162, до міських советів районного підпорядкування 2,067.523. до районних советів у містах 5,182.552, до сільських і селищних советів 17,249.463. Найвище число виборців, що взяли участь в голосуванні, становить до сільських і селищних советів 99,99 %, а найнижче - до районних советів 99,94 %;

2/ число голосів, поданих проти кандидатів, становить:

а/ найбільше до міських советів районного підпорядкування 10,155, або 0,49 %;

б/ найменше до районних советів 45.625, або 0,24 % ;

3/ всього депутатів обрано до обласних советів 2.838, до районних советів 31.380 депутатів, до міських советів республіканського і обласного підпорядкування 19.826 депутатів, до міських советів районного підпорядкування 10.543 депутатів, до районних советів у містах 13.919 депутатів, до сільських і селищних советів 257.797 депутатів.

Всього в УРСР обрано депутатів до місцевих советів 336.803 чоловіка. Серед обраних депутатів є 112.178 жінок, або 33,3 відсотки /дуже/ дивно, що вільним голосуванням вгадали вибрати рівно третину /33,3 %/ жінок-депутатів! Це може статись тільки в московській " найдемократичнішій" демократії, 142958 членів і кандидатів КПСС, або 42,5 відсотків партійців.

По 15 виборчих округах по виборах до міських советів і по одній виборчій окрузі по селищному совету кандидати, які балотувалися, не дістали абсолютної більшості голосів і не були обрані депутатами.

По двох виборчих округах по виборах до сільського совету вибори визнані недійсними і по одній виборчій окрузі по виборах до сільського совету вибори не відбулись.

В усіх назначених вище округах заповіджено нові вибори.

/"Рад. Укр." 7.3.57./

Неактивність виборчих агітаторів

На пленумі Запорізького міськкому партії, який обговорював питання перевиборчої масово-політичної праці передвиборців, було виголошено багато багатобічючих промов. В своїй промові секретар Ленінського райкому партії, Лобкова, заявила: "Ми склали розгорнений план, спрямовуємо до виборців районний актив". Від того дня минуло вже більше двох тижнів, але в місті нічого не нагадує, що виборча кампанія в розгарі.

На пленумі міськкому зазначалося, що в місті працює 162 агітаційних пункти. На ділі ж їх нараховується дещо більше, ніж половина вказаного числа...

В міськкомі та райкомі партії рахують, що в місті працює до десяти тисяч агітаторів. Але половина з них в мешканнях робітників та службовців не буває...

Ось напр. агітпункт виборчої ділянки ч-44. Знаходиться він в тісній кімнатці клубу, який належить комбінату будівельників. Стіни зовсім голі, на столі - дві -три газети, декілька брошур.

Передбачені планом лекції, доповіді, зустрічі з знатними людьми не відбуваються. Агітатори обмежують свою діяльність до перевірки списку виборців. Відділи агітації та пропаганди обкому партії Запорізької області виготовили гарні плани переведення агітаційно-пропагандивної праці серед виборців, але в життя він не перепроваджується... /"Правда" 5.2. 1957./

ПІДГОТОВКА ДО МАСОВИХ СВЯТКУВАНЬ РОКОВИН ЖОВТНЕВОГО ПЕРЕВОРОТУ

Черговий застрик культурно-освітнім установам на Україні.

Незадовільний стан праці московських культурно-освітніх установ на Україні так затурбував московського поневолювача, що міністерство культури УРСР, ЦК ЛКСМУ та республіканський профспілковий комітет працівників культури ухвалили перевести на протязі 1957 р. огляд праці культурно-освітніх установ на Україні. У зв'язку з підготовкою до святкування 40-річчя жовтневого перевороту в Росії. Головною метою огляду є " поліпшення змісту праці культурно-освітніх установ та зміцнення матеріальної бази будинків культури, клубів, бібліотек, червоних кутків для того, щоб перетворити їх в опірні бази парторганізацій для переведення масово-політичної і культурно-освітньої праці серед населення".

" За умовами огляду культурно-освітні заклади повинні широко організувати читання лекцій і доповідей, проведення бесід про Велику Жовтневу соціалістичну революцію, її міжнародне значення, про досягнення радянського народу, про успіхи всіх соціалістичних країн, про боротьбу прогресивних сил світу за мир, свободу і демократію. Необхідно роз'яснювати трудящим успіхи, досягнуті Радянською Україною за 40 років в результаті здійснення ленінської національної політики, завдяки нерушимій дружбі народів СРСР; показати неоціненну допомогу великого російського народу і всіх братніх народів українському народові в його боротьбі за національну і державну незалежність, в розвитку економіки і культури".

Далі, зобов'язується культурно-освітні заклади пропагувати передові методи праці, висвітлювати хід "соціалістичного змагання", тут мається на увазі найперше змагання України з "братньою" Росією в честь московського свята - жовтневої революції, робити зустріч з учасниками революції, проводити тематичні вечори, концерти художньої самодіяльності і кінофестивалі.

Умови огляду також передбачають "докорінне поліпшення лекційної пропаганди на природничо-наукові, науково-атеїстичні та інші теми, організацію при клубах різних гуртків художньої самодіяльності, а також агрозоотехнічних, електротехнічних, радіо-, фотогуртків, гуртків іноземних мов, крою і шиття. Передбачається дальше розгорнення підготовки керівників гуртків художньої самодіяльності, вдосконалення виконавської майстерності учасників самодіяльності".

Для керівництва оглядом створено республіканську комісію з представників міністерства культури УРСР, ЦК ЛКСМУ і республіканського комітету профспілки працівників культури. Такі ж комісії створюються в областях, містах і районах з представників місцевих організацій.

Переможці огляду нагороджуються дипломами, грамотами і грошовими преміями. За рахунок республіканського преміального фонду встановлено такі грошові заохочення:

для районних і міських будинків культури: перша премія - 10 тис. карбованців, другі - по 5 тисяч карбованців, треті - по три тис. карбованців;

для районних і міських бібліотек: перша премія - 5 тис. кар.

другі - по 3. тисячі карбованців, треті - по 2 тисячі карбованців; для сільських і колгоспних клубів: перші премії по 3 тисячі карбованців, другі - по 2 тисячі карбованців, треті - по 1500 кар. для сільських, клубних і колгоспних бібліотек: перші премії - по 3 тисячі карбованців, другі - 1500 карбованців, треті - по 1 тисячі карбованців.

Підсумки республіканського огляду культурно-освітніх закладів будуть проведені в сорокову річницю московського жовтневого перевороту. / "Молодь Укр." 20.3.57./

Незадовільна підготовка до фестивалю молоді на Україні

В кінці травня ц.р. в Києві відбудеться республіканський фестиваль молоді.... Питанню до підготовки фестивалю була присвячена нарада керівників ряду республіканських організацій, яка відбулася в ЦК КП України. В нараді взяли участь: секретар ЦК КПУ С.В. Червоненко, секретар ЦК ЛКСМУ В.І. Дрозденко, міністр культури Р.В. Бабійчук, голова республіканської ради профспілок К.Ф. Москалець, міністр торгівлі Г.Л. Сахновський, заступник голови держплану О.Г. Селіванов, від Спілки письменників - Л.М. Новиченко і Ю.О. Збанацький, від Спілки композиторів - К.Ф. Данкевич, секретар Київського міського партії Г.Г. Шевель, представники міністерств здоров'я, зв'язку, фінансів, Комітету фізкультури і спорту при раді міністрів УРСР, ДТСААФ та інші.

Як підкреслювано на нараді, підготовка до республіканського фестивалю молоді все ще не набрала належного розмаху, а в ряді областей - Сталінській, Ворошиловградській, Дрогобицькій і деяких інших - проходить незадовільно. Комсомольські, профспілкові, спортивні та інші громадські організації ряду міст і районів, підприємств, колгоспів, МТС і радгоспів та учбових закладів не приділяють цій справі достатньої уваги: партійні організації не надають їм необхідної допомоги при роботі. Не проявляють достатньої активності міністерство культури УРСР і деякі республіканські організації. / "Радянська Освіта" 16.3.57./

Під маскою злету піонерів України

Центральний Комітет Комсомолу України звернувся з закликом до всіх піонерів на Україні, щоб вони готувалися до цього річного злету, що буде влаштований для відзначення 40-річчя жовтневого перевороту в Москві.

В червні місяці ц. р. в м. Севастополі, якому Кремль надав звання "міста героя", відбудеться третій зліт піонерів України. Хто буде делегатом зльоту? - запитує провокаційно звернення у піонерів. Таке право обласний піонерський зліт, що відбудеться в кожній області перед республіканським злітом, надасть тим піонерським дружинам, які створять кролеферму або голуб'ятню, де кожний піонер посадить не менше двох дерев, або виростить 2 вазони кімнатних квітів для школи, підшефного заводу, дитячого садка; збере не менше 10 кгр. макулятури, 20 кгр. металевого лому, або 20 кгр. місцевих добрив; де кожний загін створить свою легкоатлетичну команду, яка захищатиме його честь на шкільній спартакіяді, організує художню самодіяльність і виступить з нею на підприємствах, в колгоспах, радгоспах, МТС. Це право завоює дружина, яка доб'ється найкращих результатів у республіканських та обласних конкурсах: на краще виготовлення приладів і саморобних інструментів для шкільної майстерні або кабінету; на кращий малюнок, фотознімок, вишивку, різьбу, макет, скульп-

птуру та випилювання по дереву; на краще обладнання спортивного майданчика; вийде переможцем в обласних авіо-і судномодельних змаганнях, в огляді роботи юних натуралістів.

Звернення далі закликає, точніше вимагає, від піонерів, щоб вони обов'язково працювали на підприємствах та колгоспах. "Вас чекають вже колгоспи і радгоспи, пишеться в зверненні. Там, на піонерських гектарах ви зможете вирощувати високі врожаї кукурудзи, овочів та інших культур, доглядати за колгоспним молодняком, птах-фермами. Добивайтеся високих урожаїв на пришкільних дослідних ділянках, обладнуйте своїми руками шкільні майстерні, виготовляйте різні інструменти, наочні посібники, збудуйте парники і теплиці, наведіть зразкову чистоту в школі". Звернення закликає, щоб піонери озеленювали школи, шляхи, вулиці рідного міста, закладали сади, алеї, парки на честь сорокріччя жовтня.

Кожній дружині ставиться за обов'язок перевести піонерські збори, костри, маївки, присвячені комуністичній партії, радянській державі, комсомолу.

Щоб "урадувати" запроторенців - молодь, яку вивезено з України на цілину і до Сибіру, ЦК КСМУ в своєму заклику зобов'язує піонерів виготовляти для них власними руками подарунки - "нехай люди, що приїхали на героїчну працю, відчують піонерську турботу".

Під час підготовки до злету в кожній піонерській дружині вимагається створити куток інтернаціональної дружби народів, похвувати листування з піонерами "братніх" республік та зарубіжними школярами, розучити пісні і танці різних народів... Заклик закінчується таким демагогічним гаслом: "Покажемо рідній комуністичній партії, радянському народу, своєму вожатому - комсомолу, як уміють вчитись і працювати юні лєнінці!"/"Рад. Освіта" 23.2.57./

Звідки на Дніпрі взявся Стенка Разін?

До підготовки Республіканського фестивалю, присвяченого 40-річчю жовтневого перевороту, притягнуто багато діячів літератури та мистецтва. Головним режисером фестивалю призначено народного артиста УРСР А. Соломарського. Зараз під його керівництвом режисерська група звела до єдиного постановочного плану всі сценарії цього небаченого ще на Україні за своїм засягом свята.

В святі візьмуть тисячі і тисячі юнаків та дівчат-представників з усіх областей України, гості з "братніх" союзних республік та народних демократій. Вже сьогодні вимальовуються контури цього свята.

Привокзальна площа в Києві буде на привітання гостей, прикрашена прапорами дружби- прапорами всіх "братніх" республік, декоративними прапорцями, плакатами, закликами, гірляндами зеленими та квітами. Центральна вулиця Києва-Хрещатик, яким проходитимуть головні колони фестивалю, буде прикрашена стендами, розмальованими делікатним взірцем українського орнаменту. Доми, театри, клуби, стадіони, спортивні площі, алеї парків прикрашатимуть прапори, стяги, вимпели. Тисячі маленьких кольорових прапорців, прикріплених до дротів, розвіватимуться над кольонами демонстрантів. Багаточисельні плякати про мир, юність, дружбу народів прикрашатимуть фасади будинків. В Первомайському парку споруджується портретна галерія "борців за мир".

Прологом до відкриття фестивалю буде урочистий похід кольон з площі Богдана Хмельницького маршрутом: площа Калініна, Хрещатик, Червоноармійська з зупинкою біля пам'ятника Леніна. До підніжки пам'ятника будуть складені квіти і вінки від молоді України. / А до підніжки пам'ятника Богдана Хмельницького не будуть!?!.

Потім колони підуть до стадіону ім. Хрущова. Тут 25 травня буде піднесено прапор і запалено смолоскип фестивалю. В цей вечір відбудеться парада учасників фестивалю, спортивні виступи та концерт зведеного величезного хору. Танцюристи в числі декілька соток осіб виконають загальний український танок - для його підготовки запрошено заслуженого діяча мистецтва РСФСР та заслуженого артиста УССР П. Вирського. Потім розпочнеться карнавал на воді. Сотки човнів, яхт, шлюпок, моторок, прикрашених квітами, гірляндами зеленими, різнокольоровими прапорцями, будуть перетинати води оспіваного народом сивого Дніпра-Славутича. Юнаки та дівчата в легкій убранні, з баянами, гитарами, акордеонами, співатимуть дзвінкі мелодійні любимі пісні.

"І ось серед гурми вільних і легких як птиці, молодих людей раптом з'являється човен, вкритий водорослями, з мешканцями казкового підводного царства. Минає деякий час і здалека чується величава пісня воїниці: - Із-за острова на стрежень..." Серединою Дніпра пливе старовинна російська лад'я, на якій сидить Стенка Разін з своєю ватагою... Лише вона зникне, як десь далеко чується широка і роздільна мелодія старовинної української пісні: "Засвистали козаченьки". Це на своїх "чайках" плывуть лицарі Запорізької Січі на чолі з ушавленим кошовим отаманом Іваном Сіркою. Чайки наближаються до середини Дніпра і глядачі побачуть на них мальовничу групу, немов вона зійшла з відомої картини І. Рєпіна "Запорозці".

Те, що Дніпром плывтимуть запорізькі чайки, це ще зрозуміло, бо Дніпро-Славутич дійсно на своїх хвилях носив багато разів запорізькі човни-чайки з козаками, що воювали проти поневолювачів України. Але на Дніпрі ніколи не плавав Стенка Разін з своєю російською ватагою! Що він робитиме в час фестивалю на Дніпрі? До того ще першим буде їхати на чолі з російською піснею Стенка Разін та його сподвижники, а потім вже... позаду, після "старшого брата" плывтимуть козаки Івана Сірка. Чи ж не московське нахабство? / "Правда України" 31.3.57./

Мобілізація мистецьких сил Чернігівщини

Партійна організація Чернігівської області в перших числах березня ц.р. скликала обласну нараду творчих працівників, присвячену 40-й річниці советської влади. В нараді взяли участь письменники-початківці, самодіяльні композитори, митці, мистецькі керівники міських і районних будинків культури.

З доповіддю "Про завдання творчих організацій в зв'язку з підготовкою до 40-ліття Великої Жовтневої революції" виступив заступник голови Чернігівського облвиконкому Чехов /"тоже українець"/.

Подано, що в "області нараховується десятки поетів-початківців, прозаїків, більше 40 самодіяльних композиторів, біля 100 митців".

І так: "Поет Кузьма Шурба готує до 40-річниці Советської влади збірку віршів. Книжку віршів готує і початкуючий поет Михайло Ігнатенко. Композитори області написали ряд пісень, які ввійшли в репертуар самодіяльних і професійних колективів. Вийшов з друку також збічник пісень самодіяльних композиторів Чернігівщини".

Як бачимо, досить хитро затіяно. До акції святкування залучуються молоді сили, які про революцію знають від батьків і дідів, щоб вони голосили славословія в честь поневолювача і установленної ним колоніальної системи на Україні. Залучення до цієї акції також і "колективів народної самодіяльності" має на меті показати, що святкування 40-ліття московського перевороту виходить з самого народу, та що це ніби його кровна справа.

/ "Правда Укр." 6.3.57./

Кореспонденти газет дістають поучення

В Чернігові обкомом партії була скликана обласна конференція робітників Чернігівщини для підведення підсумків і накреслення дальших завдань для "преси в пропаганді і в провадженні досягнень новаторів промисловості і сільського господарства".

На конференції було присутніх понад 600 робітничих і сільських кореспондентів, членів редколегій стінних газет і партійних працівників. З доповіддю виступив перший секретар Чернігівського обкому партії Куманюк.

На конференції було скритиковано делегатами "обласну, районі і стінні газети за слабкий зв'язок з масами, за недостатню пропаганду досвіду передових колгоспників".

В роботі конференції взяли участь делегації Брянської, Гомельської та Сумської областей, "з якими змагаються сільські трудівники Чернігівщини".

Не забули згадати і про "дружбу народів", за якою: "Міцніють братерська дружба і виробничі взаємовідносини між українськими, білоруськими сусідами".

Конференція прийняла звернення до всіх робітничих і сільських кореспондентів та редколегій багатотиражних і стінних газет Чернігівської області "про розгорнення соціалістичного змагання на честь 40-х роковин Жовтня". / "Рад. Укр." 8.3.57./

Профспілки України підганяють робітників до ще більшої праці

19-20 березня ц.р. в Києві відбувся ІУ пленум Української республіканської ради профспілок. На пленумі були обговорені питання: "Про дальше розгортання соціалістичного змагання за гідну зустріч 40-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції на підприємствах і будовах Ворошиловградської області" і "Про контроль профспілкових організацій Харківської області за виконання плану житлово-побутового і культурного будівництва".

Учасники, так як і заведено "в країні переміглого соціалізму", "гаряче схвалили" постанову ЦК КПРС про підготовку до святкування московсько жовтневої контрреволюції та "закликали профспілкові організації очолити соціалістичне змагання трудящих в честь всенародного свята".

Голова Ворошиловградської обласної ради профспілок, Ярченко, як доповідач по першому питанні, і інші відзначили, що "трудящі Ворошиловградської області, як і всієї України, самовідданно борються за виконання історичних рішень XX з'їзду КПРС", за пляном якого Україну ще більше зводиться до сировинного придатку до Росії та ще більше посилюється колоніальна експлуатація українського народу. Москалі запланували на широку скалю використати 40-ліття своєї жовтневої контрреволюції для посилення експлуатації українського робітництва і промисловості для розбудови нових індустріальних районів в своїй метрополії. Як доказ збільшення колоніальної експлуатації України, на цій нараді з Ворошиловградської області подають, що: "На заводах і шахтах, фабриках і будовах широко розгортається соціалістичне змагання за гідну зустріч 40-х роковин Великої Жовтневої соціалістичної революції. На ознаменування всенародного свята гірники області зобов'язалися достроково виконати річний плян видобутку вугілля і дати понад плян 200 тисяч тонн палива, перевиконати річний плян підготовчих робіт і завдань по продуктивності праці. До кінця року шахтобудівники намічають ввести експлуатацію 28 нових шахт, збудувати у тому числі 20 шахт швидкими методами.

Багато колективів трудящих успішно виконують свої соціаліс-

тичні зобов'язання. Гірники області за 2 місяці цього року вже видали на-гора понад плян 93 тисячі тонн вугілля. Перевиконують соціалістичне зобов'язання також колективи заводів ім. Пархоменка, ім. Жовтневої революції, суконної фабрики ім. Ворошилова, цегельного заводу ч.21 і багато інших". /"Рад.Укр.21.3.57./

Увіковічують пам'ять загарбання України москалями

Для відзначення 40-ліття московської жовтневої контрреволюції і походу московського на Україну наукові працівники Лубенського краєзнавчого музею "проводять серед населення збір історичних документів, фотографій і картин, які відображають революційні події в колишньому Лубенському повіті Полтавщини в незабутні дні Великого Жовтня та в перші роки Радянської влади".

"Вирішено також встановити меморіальні дошки в ряді місць, зв'язаних з видатними революційними подіями. Першу меморіальну дошку вже встановлено на колишньому приміщенні Будинку Рад, де в 1920 році зупинились К.Є. Ворошилов і С.М. Будьонний".

/ "Рад. Україна".24.3.57./

АТЕЇСТИЧНЕ ВИХОВАННЯ В ШКОЛАХ

Антирелігійний вечір в середній школі

Вчителі та учні Тернавської середньої школи Герцаївського району, Чернівецької області, організували в клубі села вечір на антирелігійну тему. Завуч школи прочитав лекцію "Марксизм-ленінізм про релігію". Доповідач використав у лекції багато місцевого матеріалу. Учениця 8-го класу демонструвала досліди з хімії. Учні 7-10 класів читали твори на антирелігійні теми. Під час вечора була організована виставка книг і наочних посібників про походження людини та її розвиток.

В зв'язку з антирелігійним вечором в Тернавській середній школі проф. О. Жуковський вмістив на сторінках "Радянської освіти" довгу статтю на тему: "Боротьба матеріалізму з ідеалізмом у питаннях про походження життя на землі".

В своїй статті він пише: "... Церковники і середньовічні схоласти розвивали свої ідеї про зародження організмів з неживого за сваволею божих сил і припускали всяких вигадок про можливість переродження одних видів у інші... В епоху відродження в Європі панували релігійно-ідеалістичні уявлення про можливість самовільного зародження живих істот і дальшого регулювання їх життєдіяльності вищим духовним принципом, так званим "археєм"... Матеріалістичне в своїй основі вчення Дарвіна завдало сильного удару по ідеалізмі в біології, проте остаточно не розгромило його... Останнім часом посилено стали пропагувати свої ідеї ідеалізму деякі сучасні буржуазні вчені. Так напр. в 1945 р. фізик-ідеаліст Шредінгер у книзі "Що таке життя з точки зору фізики" писав: "жива речовина це не грубий людський виріб, але найпрекрасніший шедевр, колись досягнутий по лінії Господньої квантової механіки". А в 1947 р. французький учений Довійє проповідував у своїх творах, що "Божество наповнює буття електронами, протонами, енергією, і т.д.". Боротьба з релігійними забобонами, пише далі Жуковський, - є ідеологічною боротьбою науково-матеріалістичного світогляду проти антинаукового, релігійного світогляду. В. Ленін, говорячи про релігію, відзначав, що вона завжди була "ідеєю рабства / найгіршого, безвихідного рабства/, оскільки вона завжди зв'язувала пригноблені класи вірою в

божественність гнобителів". /"Рад. Освіта 2.3.57./

Інструкції атеїстичного виховання в школі

Учитель 131 школи м. Києва, Залеський, на сторінках "Радянська освіта" порушує в своїй статті справу атеїстичного виховання в школах на Україні. Він пише, що за останній час школи України де-що послабили боротьбу з проникненням релігійних, ідеалістичних впливів у середовище молоді. Для шкіл України з Москви прибули спеціальні збірники-журнали, у яких описується як потрібно перепроводжувати атеїстичне виховання школярів на тих чи інших лекціях. Залеський пише, що в збірникові дуже докладно опрацьовані питання атеїстичного виховання дітей-школярів на уроках фізики, астрономії, біології, хімії та математики, але цілком не опрацьовано про атеїстичне виховання на уроках історії, російської мови. Зате досить докладно опрацьовано атеїстичне виховання на уроках української мови. Залеський дивується, чому в збірнику зроблено виняток для російської мови. В збірнику недостатньо також з'ясовано реакційну роль релігійних та буржуазно-націоналістичних організацій, як напр. Ватикану, українських буржуазних націоналістів.

Цікаво, чому Залеський не дивується, що в збірнику не опрацьовано ганебної ролі поневолювача українського народу московського православ'я та чорносотенських шовіністичних організацій, як напр. "Союз Русского Народа", який довгі роки творив свою чорну і криваву справу в Києві! / "Рад. Освіта". 23.2.1957./

Вчитель мусить бути і виховником атеїзму

... "Учителі, - це бійці чисельної армії працівників ідеологічного фронту, - пише на своїх сторінках газета "Радянська Освіта"... Комуністична ідейність і громадсько-політична активність - найважливіше в роботі вчителя... Але нерідко учителі не ведуть наступальної боротьби проти підступів буржуазної ідеології, погано викривають антирадянські, провокаційні чутки і вигадки, слабо виховують молодь у дусі большевицької пильності. Йдеться не тільки про усунення окремих хиб, а про рішуче піднесення рівня ідеологічної роботи серед молоді. Завдання вчителя полягає в тому, щоб виховувати у молоді глибоку ідейність, беззавітну любов до соціалістичної Батьківщини, пролетарський інтернаціоналізм, любов до праці, колективізм, товариськість; виховувати її в дусі сучасного наукового світогляду, атеїзму, боротьби з релігійними забобонами, з ідеалістичним світоглядом, який проповідує Божество та заперечує матеріалізм; **вчитель** мусить прищеплювати учням та молоді паростки всього нового, комуністичного..." /"Рад. Освіта" 9.3.57./

Зразок "наукової" атеїстичної пропаганди

.... Прочитавши в газеті, що Евфросина Демиденко в колгоспі ім. Мікояна, Переяслав-Хмельницького району надоїла по 8.259 кгр. молока від кожної корови, Марія Арсентівна /сільська вчителька поліського с. Димарка / вирішила також розповісти дояркам колгоспу ім. Хрушова/ с. Димарка, Розважівського району Київської області/ про досвід Демиденкової. Але, коли вона прийшла на ферму, її зустрів тільки сторож.

- Нікого немає. Всі пішли до церкви, - голосом вибачення проговорив старий. Робити більше не було чого і учителька повернулася до хати. Цей випадок змусив задуматися не тільки агітатора,

але і партійну організацію колгоспу. Справа в тому, що кожний рік в гарячий час збирання урожаїв в селах колгоспники не працюють в релігійні свята: в Димарці, напр. святкується храм Пречистої Марії, в Термахівці-святого Миколая, в Ісайках-св. Михайла і т.д. Кожного свята колгоспники не виходять на працю по два-три дні...

В скорому часі Марія Арсентівна Остапенко знову прийшла на ферму поговорити з жінками.

Вона звернулася до доярки Ніни Козленкової:

— Знаю я чому ти надоєш молока менше за інших. Сьогодні ранком спізнилася і, щоб наздігнати в праці своїх подруг, не пішла за теплою водою. А коли вим'я корови вимити холодною водою — це означає не одержати 15% молока...

— Такий гріх буває не тільки з Ніною. Свято перешкодило, ось тому й не встигли нагріти води, — сказала колгоспниця Тетяна Подшибякіна.

— На мою думку не тільки води не нагріли, але тварину не нагодували...

— Всі пішли святкувати і ми також... — порушила мовчанку Марія Повицька.

— А чи знаєте ви хто був Михайло, святого якого тепер святкується? — запитала учителька. — До революції в Ісайках верховодив куркуль Корній Василенко. Заздрісно стало йому, що в сусідських селах святкують своїх святих — Петра, Павла, Миколи, Марію, а в Ісайках не святкують. Т ось він, разом з приходським священником, вирішив "сотворити" для свого села "святого". А тут якраз народився онук. Дитину назвали на ім'я Михайлом і гучно відсвяткували хрестини. Хор співав на здоров'я Михайлові, а піп з амвону виголошував рабу Божому Михайлові "многая літа". Таке свято повторювалося щорічно. Напочатках Василенко не жалував на це витрачати гроші, а потім свято зайшло в звичку. Від того часу в Ісайках щорічно святкують храм св. Михайла. Очевидно, що молодь не знає цієї історії, але пожилі колгоспники пам'ятають, як св. Михайло знущався над ними, змушуючи їх відробляти на його ланах борги.

— А свято Миколи? — запитала Марія Мурга.

— Їх було навіть аж два і обидва придумані церквою в пам'ять бувшого царя Російської імперії Миколи. Отже чи потрібно відзначати тих, що їх викинено на смітник історії? Зрештою всі святі в свій час були вигадані церквою, — закінчила свою лекцію учителька Остапенко.

... Крім бесід Остапенко, члени сільського лекторія виголосили низку лекцій на антирелігійні теми — в клубі, в рільничих бригадах, на фермах... "Тепер храм святкують тільки старики та старухи. Молодь в ці дні старається працювати ліпше", — пише "Правда України". Ніби зменшилась кількість тих, які виконують обряди вінчання, хрестини, і т.д. /"Прав. Укр." 6.3.57./

ПАРТІЙНА ОСВІТА І АГІТАЦІЯ

Вища партійна школа

Вища партійна школа ЦК КПСС переведена з трьохрічного терміну навчання на двохрічний. Заочний партійний відділ при школі ЦК КПСС реорганізовано в Заочну Вищу партійну школу. На ґрунті трьохрічних обласних, краєвих та республіканських партійних шкіл створено міжобласні та міжреспубліканські партійні школи з чотирьохрічним терміном навчання, які будуть давати закін-

чеву високу освіту.

В зв'язку з цією постановою з 1.7.56. оголошено чергове прийняття слухачів, які мусять мати рекомендацію обкомів, крайкомів та ЦК компартій республік. До високої партійної школи ЦК КПСС приймаються члени компартії віком 40 років, що мають високу освіту та володіють досвідом керівної партійної, совєтської чи журналістичної праці. Прийняття відбувається без вступних іспитів. До Заочної партійної школи приймаються партійці, які мають середню освіту та також досвід в партійній, совєтській чи журналістичній праці. Для заочників обов'язково іспит по російській мові, історії СССР та географії в обсязі середньої школи. /"Правда". 30.6.56 р./

Групи політичних інструкторів у МТС. " Важливе значення має переведена з ініціативи ЦК КПСС перебудова структури сільських райкомів партії, створення інструкторських груп на чолі з секретарями райкомів по зонах МТС. Партійні організації України переводять значну роботу по зміцненню районних організацій партійними і здібними кадрами... Зокрема серйозну увагу приділяють тій справі Одеський та Кримський обкоми. Зміцнення районних радянських і господарських органів, ліквідація неправильної практики підміни і дублювання їх партійними органами - важлива умова підвищення рівня партійного керівництва. При цій умові партійні працівники мають можливість позбутися невластивих їм адміністративно-розпорядчих функцій, зосередитись на роботі з людьми, скеровувати діяльність кадрів, глибше вникати у великі принципиальні господарські питання і правильно їх розв'язувати, працювати з перспективою. В багатьох районах керівні кадри поповнюються за рахунок працівників обласних організацій..."

Але в районів ланці є ще багато працівників, не підготовлених до партійної роботи, не здатних організувати і очолювати боротьбу за піднесення сільського господарства. Отже... їх треба б замінити. /"Рад. Укр". 23.6.56./

Серйозні недоліки в агітаційній роботі. " Пленум Сталінського Обкому партії головну увагу присвятив " усуненням серйозних недоліків в ідеологічній роботі". Секретар Обкому Казанець нарікав, що в підборі і керівництві агітаторами є "багато шаблону, формалізму... В окремих підприємствах місяцями не збирають агітаторів, не інструктують, не навчають їх. Чимало агітаторів не ведуть агітаційної роботи".

Кобцов, завідувач відділом пропаганди і агітації обкому, сказав, що: " Ми не залучуємо до агітаційної роботи керівних працівників, а поклали її головним чином на рядових комуністів". В лекційній пропаганді, яку ведеться через 150 молодіжних і 100 батьківських лекторіїв, " бере участь все ще замало інтелегенції". На 5 тис. інтелегентів у м. Краматорську членів Товариства є лише 150 чоловік. На селі мало вчителів, агрономів і лікарів займається читанням лекцій. / " Рад. Укр." 9.1.57./

Занедбання занять в політшколі комбінату. В Чернівецькому міському промисловому комбінаті ч.1 навчання в політшколі знаходиться на шляху до розвалу. Не тільки на заваді стояли технічні неурядиці, в й небажання самих слухачів регулярно відвідувати її через брак зацікавлення. До цього ще додається і погана організація самого навчання.

Про це свідчить така характеристика навчання в цій школі: "... Заняття йшло. Пропагандист ставив запитання, слухачі відповідали. Впадало в око, що охоче відповідали одні і ті ж кілька чоловік. Решту доводилося " піднімати". Більшість слухачів, замість висловлювати думки своїми словами, механічно читала по записках і до того ж часто-густо невлад. Тільки-но почалось за-

няття, а багато хто вже почав позіхати, прикриваючись заради ввічливості рукою. Все більше людей нетерпляче поглядало на годинник. Минула година, слухачі в один голос заявили: час кінчати". Викладачі політшколи також не на місці. Напр., заняття, що їх проводить Колпачков, не зацікавляють слухачів політшколи".

Колпачков в своїх викладах не відзначається ясністю думки, живим викладом матеріалу. Та й у багатьох питаннях він взагалі не розбирається, бо, - як він заявляє, - нема часу підготуватись.

Колпачков свої бесіди "не пов'язує з наступними завданнями партії, з сучасною обстановкою, з практичною діяльністю слухачів. Та він і не знає їх життя, їх запитів, не цікавиться ними. Прийде двічі на місяць на зайняття політшколи, і тільки й бачили його. Не дбає він про поживання занять. Під час бесід про першу п'ятирічку в кімнаті не знайшлося навіть карти".

Не менші недосагнення з підбором слухачів в політшколу. В ній можна зустріти слухачів, які мають різну освіту, напр.: "Шість класів і технікум - такий розрив в їх підготовці. Звідси велика різниця у сприйманні і засвоєнні матеріалу".

Вину за витворений стан скидається і на партійну організацію комбінату за її "безтурботне ставлення до постановки політичної освіти". /"Рад Укр". 8.2.57./

Клопоти з партійною освітою. В Меджибізькому районі на Хмельниччині / Поділля/ працює 16 партійних гуртків по вивченню поточної політики і постанов партії та уряду. При райкомі партії створено економічний семінар, у якому бере участь 50 чоловік.

Комуністи мають клопіт з вивченням історії КПСС, бо "Короткий курс" має істотні недоліки і багато питань у ньому висвітлено неправильно, а новий підручник ще не створено". Щоб не наробити ухилів, викладач історії зачитує їм твори Леніна і резолюції з'їздів і конференцій.

Друга трудність є "в відриві від практичного життя". Цей відрив виглядає між ін. так, що "комуністи на заняттях гуртка багато говорять про зниження собіварости цукрової сировини, а з пільги й досі / зима, січень/ не вивезено багато цукрових буряків.

Неприємна історія вийшла з пропагандистами, що об'яснюють поточну політику", тобто невдачі Москви в Угорщині і серед незадоволених сателітів. З -поміж двох, призначених райкомом пропагандистів, тов. Сирмановський допустився ряду таких "грубих політичних помилок", що райком негайно його усунув".

Найбільша біда в тому, що сам райком не керує систематично ідеологічною роботою ані партійною освітою. "Посилаючись на "самостійність" навчання, /він/ фактично усунувся від керівництва політичною освітою", а "переважна більшість комуністів, які взялися самостійно підвищувати свої політичні знання, не вчать-ся, не виконують своїх обов'язків, записаного в статуті партії".

Виходить, що політична забриханість набридла і тим комуністам, що їм мушені її вивчати і керівникам з райкому, які вивченням її мають керувати. /"Рад. Укр". 6.1.57./

Агітатори погано агітують за "дружбу" і замало викривають націоналістів. Л. Андрусенко в статті "Проти самопливу в ідеологічній роботі", обговорює стан "ідеологічної роботи", тобто комуністичної агітації в місті Луцьку. Виявляється, що в місті є ціла хмара агітаторів, але їхня робота незадовільна.

"За даними відділу пропаганди й агітації Луцького міськкому партії в місті нараховується 1250 агітаторів. Це безперечно велика сила... Та біда в тому, що більшість цих агітаторів лише лічиться в списках міськкому. Їх роботу як слід не спря-

мовують, слабо перевіряють... Міськком партії не знає, що агітатори здебільша обмежуються безсистемною читкою газет... На бесідах, доповідях часто буває лише вузьке коло людей, головним чином з активу, а люди з відсталими поглядами й настроями, якраз ті, кого перш за все треба охопити політичною роботою лишаються поза увагою..."

"Відсутність контролю з боку міськкому привела до того, що серед значної частини населення міста, особливо околиць взагалі не проводиться ніяка масово-політична робота. Для прикладу можна назвати околицю міста, так зване Червоне, де проживають сотні трудящих. Тут роками не читають лекцій, доповідей, не проводять бесід".

Андрусенко спиняється на т. зв. лекційній пропаганді і описує як виглядають лекції різних лекторів. Наведемо кілька цікавіших прикладів.

Напр. Сухарєв читав лекцію на тему "Проблеми єдності міжнародного робітничого руху на сучасному етапі". "Коли ж - пише Андрусенко - запиталися слухачів, як їм сподобалася лекція, більшість з них відповіла: "Не забирайте у нас дорогого часу: краще самим годин дві почитати газету чи журнал, ніж ходити на лекції. Користі буде куди більше".

Інший лектор, Михайлюк, читав лекцію на дразливу тему: "Дружба народів ССРСР - джерело сили й могутності Радянської держави".

Йому закидує Андр. Усенко перевантаження історичними фактами і недостатнє ілюстрування прикладами з місцевої дійсності / хіба вдуманими, бо ж відомо, яка російсько-українська "дружба" існує на Волині. - Г.З./

"Говорячи про безкорисливу допомогу трудящим України - читаємо далі - від народів Радянського Союзу, лектор чомусь наводив приклади тільки з Запорізької, Сталінської, Ворошиловградської, Львівської областей... В лекції навіть і не згадувалося про те,

як з допомогою всіх радянських народів, і насамперед російського народу, розвивались і підносяться економіка і культура Волинської області, про те, що ряд колгоспів області давно змагається з колгоспами Підмосков'я, Білорусі та інших республік, що це змагання дає хороші результати. Жодного слова не було в лекції про підлідді зрадників українського народу, агентів міжнародного імперіалізму - українських буржуазних націоналістів"...

"Серйозним недоліком є те, що лектори міськкому тт. Крижний і Філіпенков, працюючи 6-10 років в апараті міськкому, не вивчили української мови і виступають перед трудящими тільки російською мовою".

Деякі лектори читають лекції, писані не ними, і то якраз самі комуністичні "риби" в районі, перший секретар міськкому Делеур заявляє: "Я не маю часу готувати свої виступи". За чужою шпаргалкою виступають і секретар міськкому тов. Осада і завідувачий промисловим відділом міськкому тов. Подгурський". Напр. Осада "більше години читав, не відриваючись від паперів, а на запитання так і не міг відповісти".

Далі автор закликає: "Вся наша ідеологічна робота повинна бути бойовою, наступальною, вона покликана виховувати в масах пильність і непримиримість до всіх проявів буржуазної ідеології. Ми живемо в такий період, коли імперіалістична реакція використовує всі засоби для підривної роботи в країнах соціалізму, намагається обблещати, очорнити наш лад, принизити наші досягнення. Слід мати на увазі, що ворожа пропаганда впливає на деяких відсталих людей, якщо проти неї не вести активної боротьби".

"Але в Луцькому міськкомі партії недооцінюють повною мірою необхідність посиленої боротьби проти проявів буржуазної ідеології. В лекціях.... дуже мало приділяється уваги таким питанням, як викриття підривної роботи міжнародної реакції проти соціалістичного табору, зрадницької ролі українських буржуазних націо-

налістів, питанню зміцнення сил соціалістичного табору і між-народних інтернаціональних зв'язків та ін.". /"Комун. Укр. 57.ч.2/

ПАРТІЙНО-ПОЛІТИЧНЕ ВИХОВАННЯ В АРМІЇ

Догматизм у ідейно-політичному вихованні офіцерів

... Розповсюдження чужого духові марксизму-ленінізму культа особистості зроджувало догматизм, начотництво, перетворювало пропаганду в зазубрювання загальновідомих теоретичних відомостей та формул. 20-й з'їзд вимагає покінчити з таким станом, рішучо перебороти відривання пропаганди від практики комуністичного будівництва, забезпечити творче засвоєння кадрами теорії та історичного досвіду партії... Ідейно-політичне виховання офіцерів однак поважно відстає від тих вимог, що їх пред'являє партія до ідеологічної праці. В нижчій військових частин марксистсько-ленінська освіта офіцерів слабо пов'язана з життям та завданням військ.... Не всюди організовані консультації для офіцерів, що постійно вивчають марксистсько-ленінську теорію. Політоргани та партійні організації недостатньо допомагають консультантам у їхній праці....

В багатьох частинах прочитано лекції на тему " Основи советской военной науки і задачі офіцерського состава по ее дальнейшему розвитку". " Форми і методи політико-воспитательной работы командіра с подчиненними". " 20-й с'їзд КПСС о международном положенії СССР". Але прочитані вони були на низькому рівні.

Політична учоба - не самоціль. Вона повинна бути спрямована на підвищення активності офіцерів в боротьбі за виконання планів бойової та політичної підготовки. Політорганам та партійним організаціям потрібно посилити турботу про те, щоб офіцери глибоко вивчали марксистсько-ленінську теорію про війни та армію, питання політичного та військового виховання". /"Крас. Звєз. 28.6.56./

Незадовільна якість навчання у вечірніх університетах марксизму-ленінізму

Початок 1957 р. в советській армії позначився тим, що справа з злим станом ідейно-політичного виховання вже набрала такої гостроти, на яку військова партійна преса протягом січня змушена була звернути увагу всіх політпрацівників та офіцерів армії. Очевидно, що звернення уваги зроблене за наказом Головного Політичного Управління армії - військового відділу ЦК КПСС.

12.1.57 р. " Красная Звезда" змістила чергову велику статтю, у якій стверджується злий стан ідейно-політичного виховання, як пересічних вояків, так і офіцерів армії. Статтю написав /на замовлення/ полковник Гльїн. Він пише, що в біжучому навчальному році ніби багато зроблено для поліпшення якості навчання у вечірніх університетах марксизму-ленінізму, які покликані перепроводжувати ідейно-теоретичний вишкіл офіцерів армії та фльоти. В університетах переглянено та змінено навчальні плани, за рахунок скорочення годин для історичних наук, більше часу присвячено для лекцій марксизму-ленінізму про війни і армії. Впроваджено курс "Партійно-політична праця і підстави виховання вояків армії та фльоти", опрацьовано нові програми для всіх предметів. Політоргани вжили заходів для підвищення ідейно-теоретичного і методичного рівня лекцій та семінарського навчання. З почат-

ком 1957 р. вечірні університети продовжують свою регулярну працю при округових домах офіцерів советської армії.

Але в багатьох виголошених лекціях є дуже багато недотягнень та хиб. В них відсутній творчий підхід до викладання марксистсько-ленінської теорії, слабкий зв'язок з сучасністю, з життям армії та фльоти. Не всі лекції мають боєвий характер наступу, не спрямовані своїм вістрям проти буржуазної ідеології, фальшивих вигадок буржуазної пропаганди. Антинародній, реакційний характер політики імперіялістичних держав розкривається недостатньо і не глибоко. Так напр. на лекціях про імперіялізм правильно роз'яснювалися теоретичні підстави, що розкривають зміст імперіялізму, але приклади для ілюстрації того беруться такі, що стосуються початків 20-го сторіччя. Деякі лектори беруть приклади з творів Леніна, а самі не можуть / бояться, а не не можуть! / вишукати їх з сучасного життя. В більшості для ілюстрації вони беруть з Леніна "Імперіялізм, як вища стадія капіталізму", дуже докладно оповідають слухачам про вивіз капіталу, розподіл світу та боротьбу судноплавних компаній Німеччини з США в 1903 р., але не в стані був доказати грабівницький зміст монополітичного капіталу на фактах теперішнього часу. Фоч в таких фактах браку немає...

Інші викладачі в своїх лекціях на тему "Комуністична партія в боротьбі за завершення реконструкції народного господарства та перемога соціалізму в СССР" дуже слабо висвітлюють керівну та організуючу роль КПСС, не підкреслюють як партія мобілізувала маси для вирішення великих господарських завдань, на переборення труднощів.

Семинарські навчання в більшості відбуваються по школярському, на них відсутня творча атмосфера, живий обмін думок на порушені питання. Так напр. навчання по історії КПСС відбуваються дуже нецікаво, без дискусій; вони не викликають у слухачів зацікавлення.

В низці вечірніх університетів дуже злий стан відвідин навчань слухачами. Це пояснюється тим, що не всі політпрацівники та парторганізації військових частин приділяють належну увагу навчанням офіцерів в вечірніх університетах...

Мертвечина марксизму-ленінізму, догматизм, начотництво, безідейна змістовність, брак потрібної для людських душ ідей, стандартизм, страх, що того чи іншого викладача оголосить МВД ворогом народу за ухили - ось такі фактичні причини злого навчання у вечірніх університетах. /"Красная Звезда" 12.1.57./

Вимоги до партійних активістів в армії

На партійній конференції одного з військових підрозділів дуже багато говорилося про потребу щоденно поліпшувати знання партійного активу, поповнювати його лави комуністами, які показують приклад в навчанні та в службі і постійно проводять політико-виховну роботу серед вояків. В доповіді на конференції зазначалося, що після 20-го з'їзду партії ряди активу значно зросли, багато парторганізацій кропітливо виховують комуністів, втягають їх до партійного життя. На конференції розповідалося про окремих секретарів парторганізацій, у яких кількість активістів зросла з числа офіцерів, штабовиків та підстаршин. Розповідалося, як в тих парторганізаціях виховується партійний актив, збільшується його ідейний рівень і т.д.... Але не всюди так є!

Делегати партконференцій критикували багато партійних бюр, де дуже багато комуністів не втягнуто до партійної праці. Активісти повинні постійно вчитися, а цього вони якраз не роблять. Тепер, коли до партійних організацій, після звітно-перевибірчих партійних зборів прийшло багато нових секретарів та членів партбюра, їм по-

трібно допомогти швидко опанувати партійні справи, вивчити все цінне, що накопичено в парторганізаціях за останній час. Однак цього в низці парторганізацій не робиться, політвідділи та партбюра не цікавляться комуністами, що працюють в штабах, або на спеціальних службах... Поважною школою виховання членів партії є партійні збори та збори партійного активу, на яких комуністи ліпше можуть зрозуміти завдання, що їх ставить перед членами партії компартія. Конференція зазначила, що політвідділ правильно робить, скликаючи збори партактиву, але підкреслила, що вони мусять збиратися не для паради та для формально-урочистого схвалення рішень ЦК КПСС, а для дійсного їх обговорення.

На конференції багато критикувалися ті керівники партійних організацій, які майже не виступають перед масою пересічних воєнків, сержантами та офіцерами, не знають їх потреб, настроїв та настанов. Підкреслювалось також на конференції про потребу не показового, а дійсного зв'язку з масами, не голих заяв та декларацій, а живої творчої праці з масами. /"Крас. Звезда".4.1.57./

Роль партпрацівників і партійців на тактичних вишколах воєнків

Успіх кожного тактичного навчання залежить від організаторської діяльності командира, від того, наскільки добре зумів він підготувати особистий склад та боєву техніку для виходу в поле, як буде керувати своєю частиною під час боєвих дій. Важлива роль в тому належить також і політорганам, партійним та комсомольським організаціям, що покликані мобілізувати комуністів та комсомольців, весь особовий склад на успішне виконання поставлених командиром завдань. Партійно-політичну працю по забезпеченню завдань у вишколі командири та політпрацівники організують, виходячи з потреби підготувати партійні та комсомольські організації весь рядовий та сержанський склад до активного і взірцевого виконання своїх обов'язків. Для того служать партійні та комсомольські збори, що відбуваються перед виходом в поле, організування обміну досвідом відмінників, доповіді, лекції, наочна агітація, стінна преса, місцеві радіонадавання. На тактичних навчаннях, як і в кожній справі, важливим є особистий приклад комуністів та комсомольців. Командири і політпрацівники повинні осягати, щоб комуністи та комсомольці показували всьому особистому складові приклад бодрості, нестомленості, беззаперечності у виконанні власного обов'язку, ініціативи під час виконання наказів. В зв'язку з тим треба перед виходом в поле керівникам партійних організацій нагадувати в індивідуальних розмовах, на зборах і т.д. комуністам і комсомольцям про вимоги статуту партії, про накази міністра оборони СРСР, що спрямовані на дальше піднесення боєвої підготовки, зміцнення дисципліни, посилення боєздібності військ.. /"Крас. Звезда".10.7.56./

Замало партійної суворости до поведінки офіцерів

Делегати партконференції одного військового з'єднання зазначали в своїх виступах, що в житті партійних організацій за 1956 р. сталися зміни. Поліпшилася внутріпартійна праця, суворіше дотримуються лєнінські норми партійного життя та принципи колективного керівництва. Партійні бюро збільшили вимогливість до комуністів, посилили виховну працю. На партійних зборах тепер обговорюються важливі документи партії, практичні питання забезпечення боєвої підготовки, прикладність комуністів в навчанні та по службі. Партійні бюро докладно підготовляють кожні збори, турбуються про те, щоб всі комуністи мали можли-

вість свобідно висловлювати свої думки та погляди, приймали участь при ухваленні рішень.

Одноразово з тим делегати партконференції вказували на потребу більшого зміцнення залізної партійної дисципліни, що зобов'язує кожного комуніста активно боротися за лінію партії, ставити її інтереси понад все, не на словах, а на ділі виконувати завдання, поставлені партією по дальшому підвищенню бойової готовости збройних сил ССРСР... Але деякі партійні керівники не пред'являють до комуністів суворих вимог, потуряють порушенням партійної дисципліни. Партійні бюро ліберально ставляться до тих комуністів, які стали прикладом в навчанні, службі та побуті. Бюро мало працюють з людьми, не виховують у комуністів високі партійні якості, зле борються за те, щоб партійці були прикладом для інших. Напр. деякі офіцери-комуністи довгий час поповнюють проступки, що протирічать партійній та офіцерській етиці, але ані секретарі бюро, ані працівники політвідділів на те не звертають уваги. Праця по попередженню поважних порушень дисципліни ведеться дуже зле. Інші секретарі бояться зіпсувати свої стосунки з порушниками партійної дисципліни, а тому зовсім не реагують на їхні проступки. Політвідділи та партійні організації незадовільно виховують у комуністів почуття відповідальності за доручену їм справу.

Але, як пише газета, на партконференції було дуже мало приділено уваги піднесенню комуністичної свідомости членів партії, їх ідейного гарту, поширенню політичного кругозору. /Крас. Звез79.1.57/

Партійне керівництво відірване від батальйонних партійних організацій

..... "На жаль немає міцного зв'язку політорганів з батальйоновими парторганізаціями. А треба було б поважно поговорити про конкретні речі - про помилки в діяльності партійних організацій та передовий досвід. Чому напр. не обговорити питання про колективність в праці бюро партійної організації? А в тому є потреба, бо більшість з них має склад в трьох-п'яти осіб. Невідомо, як вирішують вони питання партійної праці, як розподіляють між собою обов'язки? Недостатньо допомагається і молодим секретарям парторганізацій безпосередньо в полі, на місці, під час навчань. Це доводить до того, що деякі товариші гублять почуття відповідальності за доручену їм справу, понижують авторитет партійного керівництва в очах мас... Досвід праці показує, що партійно-політична робота буває тим повновартісна, чим тісніше працівники політорганів пов'язані з низовими партійними організаціями, з рядовими комуністами, уміло спрямовуючи їхню діяльність на виконання завдань бойової підготовки, за зміцнення військової дисципліни та порядку в військових підрозділах... /"Крас. Звезда". 18.7.56./

Навіть жахаються самого слова "соцзмагання"

В військових округах ССРСР всі частини та з'єднання советської армії готуються посилено до всеармійської наради відмінників. За взірць підготовки "Красная Звезда" подає для советської армії підготовку в Московській військовій окрузі. Вона пише, що командири, політпрацівники, партійні та комсомольські організації розгорнули велику працю по мобілізації особового складу для досягнення нових успіхів в бойовій та політичній підготовці. Відмінною рисою цієї праці є те, що вона пронизана духом творчости і соцзмагання загального і особового складу військової округи і в на-

стирливому шуканні нових шляхів для взірцевого виконання учбових завдань.

Міністр оборони в своїх наказах - пише далі газета - неодноразово підкреслював, що запорукою виконання стоячих завдань советської армії є творче, просякнене духом соцзмагання, ставлення всіх вояків, офіцерів та сержантів до виконання своїх обов'язків. Тут треба підкреслити, що деякі вояки / напевно більшість їх! РПС / як вогню, бояться навіть самого слова " соцзмагання", якого ніби не повинно бути в армії. Очевидно, що в армії не може бути форм соцзмагання, які практикуються на підприємствах та в колгоспах. Все життя армії побудоване на уставах, мовчаннях та наказах командирів. Дух соцзмагання мусить знайти свій творчий вияв у відношенні до дорученої справи, до своїх обов'язків по службі, в напрямі якнайліпше виконати наказ командира. Все це, немов би є характерним для відмінників Московської військової округи, приклад з яких мусить брати вся советська армія.

Практика показує, що вирощування відмінників - це справа дуже турботна, яка вимагає щоденної праці, настирливості, уміння конкретно працювати з кожною людиною. В тій справі загальними закличками та заклинаннями не допоможеш. Пам'ятаючи про те, командири та політпрацівники округи головну увагу скупчують на індивідуальній праці з людьми. Вони навчають вояків докладно володіти технікою та зброєю, метко стріляти, гартувати себе фізично, виховувати в них морально-боеві якості та дисциплінованість. За останній час майже у всіх частинах військової округи кількість відмінників боевого та політичного навчання значно збільшилося. Лише в одній гвардійській Кантимирівській дивізії за минулий рік вирощено до тисячі нових відмінників. Це вже позитивно позначилося на підвищенні боеготовості частин та підрозділів.

Але нарада відмінників в військових підрозділах та з'єднаннях округи ствердила, що в питаннях виховання вояків-передовиків є досить багато поважних недоліків та помилок. Перш за все не всюди ще викорінено парадність та галас про якісь нічого не варті дрібнишки, є такі командири, що говорять багато про працю з відмінниками, а фактично мало беруть участь у вихованні їх, не пропагують серед інших досвід та методи передовиків. Політоргани та командири не звертають уваги на те, щоб своєчасно розкривати всі недоліки та навчати на них інших передовиків і відмінників.

/ Цитати "Крас. Звєзди" 15.1.57./

Молоді офіцери не мають підходу до вояків

В кінці січня ц.р. советська військова газета "Красная Звезда" вмістила на своїх сторінках декілька статей, присвячених вихованню молодих офіцерів в советській армії та їх практичним знанням. Відповідальні працівники політуправлінь советської армії - підполковники та полковники стверджують, що молоді офіцери в більшості мають не високий ідейно-політичний рівень, не володіють достатньо військовими знаннями, ставляться з нехиттю до своїх обов'язків. Працівники політуправлінь військових округ, корпусів та дивізій за такий стан звинувачують так званих "старших товаришів" - офіцерів, що вже довгі роки перебувають в советській армії. Але виявляється, що "старші товариші" також не так то вже добре "військово підковані".

Н. Прокоф'єв та Л. Високоостровський перевели інспекцію в одній частині підготовки молодих офіцерів та їх приготування до військових навчань з своїми підлеглими. Вони змушені були ствер-

дити, що справа не перебуває на такому рівні, як про те пишеться в звітах начальників. "Деякі командири сотень та інші старші начальники лише поверхово перевіряють та затверджують плани-конспекти, складені командирами чот, а методичні допомоги їх не дають". Виявилось, що молоді офіцери взагалі не знають, якими методами вишколювати своїх підлеглих. Більшість молодих офіцерів байдуже ставиться до своїх обов'язків, щодо військового вишколу своїх підлеглих. Замість того, щоб до дрібничок передумати і спланувати наступні навчання, вони складають схематичні конспекти, переписують до своїх зошитів цілковито розділи із статутів та інструкцій, а потім зачитують їх своїм підлеглим. При перевірці виявилось, що не тільки пересічні вояки, але навіть і офіцери не знають військових статутів та інструкцій. Більшість молодих офіцерів взагалі уникає від того, щоб ґрунтовно пізнати своїх підлеглих, не цікавиться їх військовою підготовкою, навіть не приглядаються до них. На павчаннях вони дещо розказують підлеглим сержантам, показують сказане на прикладі, наказують сержантам тренірувати вояків, а самі залишають навчання і відходять по своїм справам. З вояками, за думкою молодих офіцерів, треба говорити тільки сам-на-сам, око-в-око, коли ніхто не бачить і не чує. Високоостровський пояснює це тим, що досить часто офіцер не знає, яку дати воякові відповідь на його запитання. Щоб не скомпромітувати себе перед присутніми, офіцер і намагається говорити з вояком сам-на-сам. Очевидно, що Високоостровський не подає змісту та характеру отих драстичних запитань, які ставлять вояки офіцерам. Але напевно вони такі, що на них молодий офіцер та навіть і "старший товариш" не знає яку дати відповідь. Закінчуючи свої статті про виховання молодих офіцерів, обидва полковники за усталеними трафаретними московськими фразами вимагають від політуправлінь та парторганізацій "поліпшити", "підвищити", "посилити", "звернути увагу" і т.д. виховання молодих офіцерів. / "Красная Звезда" 30.1.57./

Критикування наказів і безініціативність сержантів

4.1.57 р. "Красная Звезда" вмістила передовицу, у якій вимагається від советських вояків, щоб вони не критикували наказів командирів, не застановлювались над їх змістом, не думали чи він потрібний чи не потрібний, а виконували їх беззаперечно... "Військова присяга, пише газета, вимагає від кожного вояка беззаперечно виконувати всі устава та накази командирів і начальників. Це тому, пояснює газета, що устава та накази мають першоступневе значення для успішного збройними силами СССР їх завдань - охороняти завоювання советського народу... В беззаперечному виконанні військових наказів та уставів виявляється політична свідомість вояка, його відданість батьківщині, народові, компартії, бажання добросовісно виконувати військову службу, весь час підвищувати боеготовність підрозділу, бути завжди дисциплінованим та виконавчим.

Завдання командирів та політпрацівників всіма засобами зміцнювати військову дисципліну і порядок, повсякденно виховувати вояків в напрямі високого виконання всіх наказів та беззаперечної підлеглості начальникам. Тому мусять допомагати весь час партійні та комсомольські організації, бо це велика сила в боротьбі за зміцнення дисципліни... Але в багатьох військових частинах помітна відсутність вимог до особистого складу виконувати приписи статутів, беззаперечного дотримання наказів та розпоряджень командирів, а офіцери не розвивають у підлеглих меткість і кмітливість та не заохочують вояків до розумної ініціативи. Вони не роз'яснюють воякам, що проявляти ініціативу - це означає діяти

ретельно, прямувати до того, щоб ліпше виконати вимоги уставів або наказів командирів. У вихованні вояків велика роль належиться сержантам та молодшому підфіцерському складу, вони мусять показувати приклад підлеглости та виконности. Але, як виявила практика, тільки командири передових військових частин суворо вимагають від сержантів особистого прикладу та виконности. Практика показує, що там де сержанти та підстаршини не виконують порядки і правила, приписані військовими статутами, дисципліна занепадає, клигає праця по вихованню, а вояки проявляють нечесність та неправдивість ".

/ "Крас. Звезда". 4.1.57. /

Популяризація секретарів партбюро в армії

Ще протягом 1956 р. військовий відділ ЦК КПСС започаткував у советській військовій пресі популяризування в советській армії секретарів військових партійних організацій. Очевидно, це робиться з ціллю, щоб виробити ім штучний авторитет серед підсоветського вояцтва та офіцерства, а також щоб прикладами "передових" секретарів підстьобнути " відстаючих", та примусити партійну організацію військової частини втручатись до всіх справ військового життя. Пишучи в передовиці про одного секретаря партійної організації якоїсь частини "Х", газета "Красная Звезда" вихвалює, як він ніби завоював собі довір'я і повагу серед партійців та безпартійних вояків прикладами виконання партійних обов'язків. Газета пише, щоб партійне бюро військової частини обов'язково завжди діяло в тісному зв'язку з командиром та його заступником по політпраці. Командир мусить держати секретаря в курсі тих завдань, які ставляться перед вояками частини, а секретар повинен інформувати його про всі важливі пропозиції, що їх висловили комуністи на партійних зборах. Партійне бюро повинно приділяти велику увагу пропаганді опанування боевої техніки, систематично організувати доповіді перед вояками відмінників військового навчання, а найголовніше, сполучати партійну працю з практичними завданнями, що їх приходиться вирішувати щоденно воякам. Особливу увагу мусить звертати секретар партбюро на підвищення марксистсько-ленінського виховання комуністів, офіцерів комсомольців та вояків військової частини, поліпшувати якості ідеологічного виховання.

/ "Крас. Звезда". 3.2.57. /

СІЛЬСЬКЕ ГОСПОДАРСТВО УКРАЇНИ В ПРАВДИВОМУ СВІТЛІ

В своєму повідомленні про чергові "успіхи" сільського господарства на Україні в 1956 р. Статистичне Управління УССР вперто, різними викрутасами, перекоує поневолене Москвою українське населення, що лише завдяки "мудрому" керівництву російської компартії сільське господарство України з року на рік прямує до небувалого розквіту та щорічно осягає невиданих в історії України успіхів. "Тяжким і безпросвітним було життя працюючого селянства в царській Росії, - заявляє Кириченко в "Правді". - " На Україні мільйони селянських господарств зовсім не мали землі і вони змушені були батракувати у поміщиків та куркулів, підпадаючи під жорстокий визиск... Лише жовтнева революція назавжди покінчила з такою віковою несправедливістю. Селянство України одержало в свої руки землю та об'єдналося в колгоспи, тим сами на селі переміг соціалістичний тип господарства....

Багаторічний досвід колгоспного будівництва переконливо стверджує всю перевагу соціалістичного сільського господарства. Над селянами не висить загроза зруйнування та жебрацтва, як було це в минулому. Колгоспний устрій диспонує величезними резервами для неухильного розвитку виробничих сил сільського господарства. Колективізація дає можливість допомагати в разі нещастя не лише окремим колгоспам, але цілим районам та областям. Напр., 1956 рік на Україні по кліматичним умовам був дуже несприятливий для сільського господарства. На великих посівних площах озимі хліба загинули. В умовах одноосібного господарювання це означало б голод, масову загибель тварин. Використавши резерви, колгоспи швидко пересіяли озимину, головним чином кукурудзою і зібрали незлий урожай"... Так вихвалюється новою кріпаччиною на Україні московський партійний відпоручник, Кириченко, в своїй статті, вміщеній в "Правді" 7.4.1957 р. Але для уявлення стану сільського господарства на поневоленій Україні треба читати не лише Кириченкову писанину, а також, що пише щоденно московсько-советська преса на Україні про сільське господарство та його сучасний стан в областях, районах та окремих колгоспах. Лише в таких випадках можна собі дійсно уявити, у якому стані перебуває на Україні сільське господарство та колгоспне селянство.

ФАКТИЧНИЙ СТАН

Найнижчі жнива на Україні за 10 років

Валовий збір зерна на Україні у 1956 р. виносив біля 21.6.млн. тн. Він був найменший за минулі останні 10 років. Якщо вірити советським офіційним повідомленням, - збір зерна в УССР в минулих роках ніби був такий: в 1947 р. - 22.8 млн тн., в 1949 р. - 27.8.млн. тн., в 1950 р. - 29.3 млн. тн., в 1955 р. - 33.3 млн.тн. Коли ж перечитати повідомлення ЦСУ УССР / очевидно сфальшовані / про підсумки виконання державних плянів розвитку народного господарства в 1956 р., знайдемо, що валовий збір зерна в 1956 р. на Україні був набагато менший, але тільки порівняно до 1955 року /наскільки - не повідомлено/. Але, як бачимо, це не відповідає правді, бо валовий збір зерна на Україні дорівнював в 1956 році 21.6 млн.тн., в той час, коли він ще в 1947 р. вже дорівнював 22.8 млн.тн.

/"Рад. Україна" 14.3.57./

Посівна площа під кукурудзу зменшується

В 1957 р. на Україні має бути посіяно кукурудзи на зерно, силос і зелений корм для худоби 5.7 млн. га, або 1.7 млн га менше, ніж її було в 1956 р. "Советські джерела не подають причини, які примушують скорочувати посівну площу під кукурудзу. Але відомо, що головною причиною скорочення є надзвичайно низькі врожаї кукурудзи в південно-східних посушливих і поліських районах, а також брак робочої сили в лісостепових бурякосіючих районах України. причина. Але чомусь такої простої "премудрости" плянуючі установи та міністерство сільського господарства України " не знає". Очевидно, вони знають,, але треба виконувати наказ господаря-зверхника Москви. /"Рад. Україна" 14.3.57./

" Урожай був не злий "

Як заявив Кириченко/в "Правді" 7.4.1957 р./ " урожай на Україні був не злий". Але, як повідомляє газета " Радянська Україна" в зв'язку з несприятливими кліматичними умовами на Україні в 1956 р. валовий збір зерна був значно нижчий, ніж в 1955 р. "Але, - як пише газета далі, - трудящі республіки в результаті зниження державного пляну хлібозаготівель та своєчасної допомоги, на Україні не відчують недостачі хліба".

Однак для тих, хто розуміє демагогічну советську фразеологію, в Україні тепер хліба бракує, а особливо в сільських місцевостях. /"Рад. Україна" 2.2.1957./

Втрати врожаю зерна

В додаток до низького минулорічного врожаю на Україні, в багатьох колгоспах були також і великі втрати зерна підчас жнив. Напр., в колгоспі ім. Леніна, Кривоозерського району, Миколаївської області, лише через несвоєчасні і недоброякісні жнива, втрати зерна становили по колоскових 3-4 центи. на га і по кукурудзі - 6 цент. на га. / "Рад. Україна" 7.3.57./

.....А ДЕРЖАВНИЙ ГРАБУНОК ЗБІЛЬШУЄТЬСЯ

Примус дострокових здач державі

Хоч на Україні був у минулому році дуже злий урожай, а до того ще великі втрати зерна підчас жнив, колгоспне селянство України змушене було виконати достроково державні пляни хлібозаготівлі. Ця практика залишилася і на 1957 рік. Як інформують советські газети, на Україні 15 березня сільське господарство виконало встановлений на перший квартал 1957 р. плян обов'язкових заготівель і закупок м'яса, молока та яєць.

На державні заготівельні пункти здано м'яса на 63 тис.тн., молока - на 30 тис. тн. і яєць - на 157 млн. штук більше, ніж за відповідний період минулого року. Особливо пишуть советські газети про дострокове виконання квартального пляну Полтавської області, яка виконала плян закупки і заготівель м'яса - на 117%, молока - на 176% і яєць - на 252%. Здано і продано державі більше, ніж в минулому 1956 р. м'яса - на 5.3 тис. тн., молока - на 3.8 тис. тн. і яєць - на 15.3 млн. штук. Колгоспи області зокрема виконали плян першого кварталу по заготівлі і закупі м'яса - на 122.3%, молока - на 201.5% і яєць - на 154.8%. /"Рад. Україна".19.3.57./

Примітка: Отже можна вирахувати квартальне плянове ограбування Полтавської області за 1-й квартал 1956 р. В першому кварталі 1957 р. було в Полтавській області ограбовано державою: м'яса 36.5 тис., молока - 8.8 тис., яєць - 25.3 млн шт.

Минулорічні ограбовування України

Советська преса про московські грабунки на Україні подає свої відомості завжди так, щоб пересічне населення з них нічого не довідалося. Ограбовування українського населення буває або заклонене відсотками " ентузіастичного перевиконання", або фактичними показниками, яких не в стані проаналізувати. Особливо ж це

торкається плянів " виконання" та "перевиконання". Для ясности образу подаємо коротеньку табличку ограбування України в ділянці сільсько-господарської продукції, складеної на підставі советської преси.

ЗДАНО ЗЕРНА ТА ІНШОЇ С-Г. ПРОДУКЦІЇ НА УКРАЇНІ

Назва продукції	1955 р.	1956 р.	1956 у %% <i>90</i> 1955 р.
Разом зерна, молока, м'яса в переводі на зерно за відповідними еквівалентами			
млн. центн.	211.8	185.5	88.0
З того:			
Зерна млн. центн.	147.3	100.0	68.0
Молока " "	31.0	43.0	138.7
М'яса " "	6.16	8.5	138.0
/"Правда" 7.4.1957 р. і "Сельское Хозяйство" 21.12.56 р./			

ВАЛОВА ПРОДУКЦІЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Види продукції	Одиниця виміру	1956 рік	Плян 1957 р.	1957 р. до 1956 у %%
Зерно	млн.цент.	216.6	283.3	127
Цукрові буряки	" "	219.0	242.0	110
Картопля	млн. тн.	22.1	24.8	112
Овочі	" "	3.9	5.4	139
М'ясо в живій вазі	" "	2.21	2.4	111
М'ясо в убойній вазі	" "	1.5	1.6	107
Молоко	" "	11.9	13.0	109
Вовна	тис. тн.	19.6	22.0	113
Яйця	млрд.шт.	5.1	5.3	104

/" Правда України" 22.3.1957 р."Рад."14.3.57., "Прав."7.4.57 р./

х х х х х х х

х х х х х

х х х

х

ПОСІВНІ ПЛОЩІ УКРАЇНИ

Назва культури		1955 р.	1956 р.
Вся посівна площа	в млн гектарів	32.9	32.6
Зернові	" "	20.3	20.0
Пшениці озимої і ярої	" "	8.6	?
Кукурудзи на зерно	" "	4.8	6.3
" на силос	" "	1.3	1.2
Цукрові буряки	" "	1.096	1.284
Картопля	" "	2.152	збільшена?
Овочі	" "	04.66	" "

/ "Народное Хозяйство СССР" Москва 56 р., "Рад. Укр." 10.8.56./

Обрахунки зроблені на підставі інших советських матеріалів.

З наведених табличок можна вирахувати урожай з одного гектару посівної площі, а також, яка кількість залишається для населення України сільсько-господарської продукції після плянового ограбування Москвою, згідно державних заготівель.

ВЕСНЯНА СІВБА В 1957 Р.

Советська преса на Україні, за зразками минулих років, в цьому році також розпочала величезний галас про потребу своєчасної підготовки до весняної сівби та виконання її в плянові терміни.

В Криму вже сіють

" В колгоспах та радгоспах Кримської області приступили вже до посіву зернових ще 21.2. ц.р.. В кінці березня розпочалася сівба і в інших областях України. Як пишуть газети, ще до початку сівби в колгоспах та радгоспах приготувалися до неї своєчасно. Машинотракторні станції України закінчили ремонт та підготовку тракторів до весняних польових праць. Найліпших показників в соцзмаганні за гідну зустріч 40 річниці жовтневого перевороту досягли механізатори Запорізької, Сталінської, Вінницької, Ворошиловградської, Закарпатської і Житомирської областей. Тракторні бригади виїждять в поле, а на півдні України сівба йде на широку скалю. / "Правда" 17.3.1957 р./

Так правдиво виглядає підготовка

Так советські газети пишуть. Але, як правдиво виглядає в колгоспах та радгоспах на Україні підготовка до весняної сівби в цьому році, прозраджують вістки з місць.

Суперфосфат не вивозиться

Одеський суперфосфатний завод доставляє мінеральними добривами майже всі степові області України та Молдавську ССР. Але що з того, що завод перевиконує щомісячні норми по виробництву добрив, коли залізничний транспорт своєчасно не вивозить їх з заводу? В південних областях України вже почали весняний сів, а на заводі лежать гори невивезеного суперфосфату. І це тоді, коли лише одній Кримській області в першій декаді лютого ц.р. завод не відвантажив понад 40 тис. тн. суперфосфату. Тим самим весняне підживлення озимих зернових культур в степових смугах, до речі слабо розвинутих, вже наполовину зірване. /"Сельское Хозяйство" 13.3.57./

Та причина не в добривах, а в господарюванні

В сумській області зовсім погано організовані роботи по виробництву і вивозці місцевих добрив. В минулому році в середньому на гектар орної землі вивезено по 3.4 тн. добрив, замість 9-10 тн.. Це і є, як твердить сільсько-господарський відділ ЦК КП України, головною причиною того, що колгоспи області збирають низькі врожаї всіх культур, що врожайність цукрових буряків рік-у-рік зменшується. В цьому році виробництво і вивозка місцевих добрив в Сумській області проводиться не краще, ніж торік, і область займає одне з останніх місць в республіці. Відстають з вивозкою добрив також колгоспники Львівської, Дрогобицької, Волинської, Житомирської та інших областей. /"Рад. Україна" 6.3.57./

ЧИМ СІЯТИ ВЕСНОЮ?

Справа не тільки в вивозі добрив, але і в тому, чим весною сіяти?

В південних районах Одещини літо і осінь 1956 р. були дуже посушливі. Озима пшениця, посіяна в суху землю, зійшла погано і значну частину її треба пересіяти. Та головне не в тому, у відсутності потрібної кількості насіння у колгоспах. Тільки в колгоспах Болградської МТС не вистачає 2000 центн. ярої пшениці, 734 центн. ячменю і 271 центн. вівса. Все насіння кукурудзи /4532 центн./ має підвищену вологість - до 25%. А все тому, що ніхто не подумав, щоб вчасно побудувати сушарки і організувати просушування насіння. Керівництво з боку правлінь колгоспів та МТС обмежилось тим, що насіння кукурудзи роздали по хатам колгоспників і жінки сушать його на печах, як кому забажається. /"Рад. Укр." 6.2.57./

Про посівні матеріяли не дбають

"Керівники і спеціалісти більшості колгоспів і МТС Хмельницької області, а разом з ними і керівники обласного управління сільськогосподарства не знають, скільки насіння потребує той чи інший колгосп. А при перевірці якості посівного матеріялу, виявилося, що добра половина його не кондиційна та заражена шкідниками. /"Рад. Україна" 15.2.57./

Не дбають і про збереження овочів

" В колгоспах Одеської області щорічно гине величезна кількість овочів. Напр., лише в приміській артіль " Україна " в минулому році урожай зрілих помідорів загинув на декількох десятках гектарів. Велика кількість овочів загинула в колгоспах Комінтернівського, Іванівського, Свидіопільського та Березівського районів. Не мало гине їх і в інших районах та областях України, бо в колгоспах немає кому дбати про відповідне збереження та перебірку овочів".

Хто буде дбати про овочі, коли колгоспи - державні, його продукція - державна, належить москвському поневолювачеві на Україні? Українські селяни не зацікавлені зберігати продукцію для своїх грабителів та визискувачів! /Цитати з "Сел.Хозяйства"21.3.57/

Всесоюзна кукурудзяна нарада

Як відомо хрущовським коником, яким він хоче витягти з прирви сільське господарство ССРСР, є кукурудза. Хрущов запланував і дав наказ московським відпоручникам на Україні перетворити Україну з пшеничної в кукурудзяну советську країну. Крім поширення на Україні посівних площ під кукурудзу, а в зв'язку з тим, скорочення посівних площ під пшеницю, на Україні тепер відбуваються і все-союзні кукурудзяні наради, на яких "старший брат" дає вказівки, як сіяти та плекати кукурудзу.

В Одесі 4.2.57 р. закінчилася триденна всесоюзна нарада з питань виробництва гібридного насіння кукурудзи. На пленарних засіданнях і в секціях наради обговорювалися проблеми дальшого піднесення виробництва цієї культури. На нараді розглядалися такі питання, як робота науково-дослідних закладів по вирощуванню нових високоврожайних сортів кукурудзи, агротехніка гібридних ділянок, механізація обробітку посівів, збирання врожаю, сушіння, збереження насіння і т.д. В нараді взяли участь також і представники "країн" народної демократії: Східна Німеччина, Чехословаччина, Угорщина, представники червоного Китаю./"Рад.Укр."5.2.57./

xxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxx

xxxxxxx

INFORMATIONEN-HEFTE werden von den Auslandsverbänden der Organisation Ukrainischer Nationalisten herausgegeben und für begrenzte Kreise von Personen bestimmt, die sich dem Studium der Geschehnisse in der unterjochten Ukraine und in der UdSSR widmen, oder die sich an einem antirussischen und antikommunistischen Kampf führend beteiligen. Die Redaktion hat sich die Aufgabe gestellt in erster Linie das wenig anzutreffende sich hauptsächlich auf die Ukraine beziehende Material aus sowjetischen Publikationen, teilweise in eigener Bearbeitung, bzw. in Originaltext den besagten Kreisen zur weiteren kritischen Auswertung zugänglich zu machen.